ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 697 Ἔτος ΚΘ'. 1 Ἀπριλίου 1974 (Π.Ο.Η.)
Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 3.— Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι Τ. 147 Τηλ. 628.280

Πασχάλιος Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιος

Παντὶ τῷ Εὐαγεῖ καὶ Ἱερῷ Κλήρῳ καὶ τῷ Εὐσεβεῖ Πληρώματι τῆς Καθ' Ἡμᾶς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. πάσης Ἑλλάδος.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ τῷ Ἀναστάντι, προσφιλῆ καὶ περιπόθητα.

«Σήμερον, τὰ λαμπρὰ νικητήρια γέγονε. Σήμερον, ἡμῶν ὁ Δεσπότης τὸ κατὰ τοῦ θανάτου τρόπαιον στήσας καὶ τοῦ διαβόλου τὴν τυραννίδα καταλύσας τὴν διὰ τῆς Ἀναστάσεως ὁδὸν εἰς σωτηρίαν ἡμῖν ἐχαρίσατο. Σήμερον, ἄγγελοι σκιρτῶσι καὶ πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις ἀγάλλονται. Σήμερον, χαρά πανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης καὶ εὐφροσύνη πνευματική... Ἐννόησον τοίνυν, ἀγαπητέ, χαρᾶς τὸ μέγεθος, ὅτι καὶ αἱ ἄνω Δυνάμεις ἡμῖν συνεορτάζουσιν. Συγχαίρουσιν γάρ τοῖς ἡμετέροις ἀγαθοῖς».

(Ἰ. Χρυσοστόμου, «εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα». MIGNE 52, 57)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Αὕτη ἡ Κλητὴ καὶ ἁγία Ἡμέρα!

Τὸ ἀναγγέλλει πρῶτος ὁ Ἄγγελος τοῦ Μνήματος εἰς τὴν πιστὴν ἐκ τῶν Μαγδάλων κόρην, τὸ πληροφοροῦνται περιχαρεῖς οἱ Μαθηταί, τὸ ἀναφέρουν μετὰ χαρᾶς οἱ Θεόπνευστοι Εὐαγγελισταί καὶ τὸ κηρύσσουν οἱ Διδάσκαλοι καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Τὸ μέγιστον τοῦτο θαῦμα τῶν αἰώνων ὅλων, δὲν εἶναι μόνον ἓν χαροποιὸν γεγονὸς τῆς Χριστιανικῆς Ἱστορίας ἀλλὰ πρὸ πάντων ΔΟΓΜΑ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΗΜΩΝ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Τὸ πληροφορεῖται ἡ ἀνθρωπίνη καρδία καὶ σκιρτᾶ καὶ τὸ διακρατεῖ ἐντός αὐτῆς ὡς ὕμνον καὶ παιᾶνα καὶ στήριγμα καὶ ἐλπίδα καὶ θάρρος εἰς τοὺς πόνους καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Τὸ λαμβάνει ἡ ἀνθρωπίνη ἀγάπη καὶ τὸ μεταβάλλει εἰς χαροποιὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν καὶ εἰς περίπτυξιν τῶν ἀγνοτέρων καὶ καθαρωτέρων αἰσθημάτων.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Τὸ τῆς Οἰκουμένης παυσίλυπον ἄκουσμα μεταβάλλεται εἰς Ἀνέσπερον Φῶς καὶ γλυκυτάτην προσδοκίαν διασκορπισμένην ὑπεράνω τῶν σιωπηλῶν τάφων, ἁπάντων τῶν «ἐν Χριστῷ κεκοιμημένων».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ». Ὁ Κενὸς Τάφος ἐξ οὗ ἐξῆλθεν Νικητὴς καὶ Καταλυτὴς τοῦ θανάτου ἡ Αὐτοζωὴ καὶ ἡ Αὐτοαλήθεια «ὁ τετρωμένος τῇ πλευρᾷ» Σωτὴρ ἡμῶν, ἀποβαίνει ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἀστείρευτος Πηγὴ μυστικῆς δυνάμεως καὶ μεγαλουργίας παντὸς πιστοῦ.

Διὰ τοῦτο, «νῦν πάντα πεπλήρωται Φωτός, Οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια».

Ὁ φθόνος τῶν Φαρισσαίων, ἡ ἀχαριστία τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, ἡ θεομπαιξία Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἡ Θεοστυγὴς κρίσις τοῦ Πιλάτου, ἡ ἀχαριστία καὶ προδοσία τοῦ προδότου μαθητοῦ, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκμηδενίσουν τὴν Ἀλήθειαν, τὴν Ζωήν, τὸ Φῶς καὶ τὴν Χαράν τοῦ κόσμου, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Ἀδελφοί! Πανάριστον δίδαγμα καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς εἰρηνικοὺς ἀγωνιστὰς τῆς ἀνοθεύτου Ὀρθοδοξίας ἡμῶν.

Διότι ὁ Γολγοθᾶς, αἰώνιον Σύμβολον μαρτυρικοῦ ἀγῶνος, παραμένει ἐνώπιον ἡμῶν τηλαυγής, ἵνα ἐμπνέῃ καὶ ἐνισχύῃ ἡμᾶς εἰς τὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς Πίστεως ἀγῶνα, καὶ ἵνα πληροφορῇ ἡμᾶς παραμυθητικῶς, ὅτι ἐπακολούθημα τῆς Σταυρώσεως ἡ Ἀνάστασις ὑπάρχει, τοῦ πόνου καὶ τῆς ὀδύνης ἡ ἀνακούφισις καὶ ἡ χαρά. Ἐπακολούθημα τῆς θυέλλης καὶ τῆς καταιγίδος τὸ Οὐράνιον Σέλας τοῦ Θριάμβου.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ! Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος χαροποιεῖ τὰς καρδίας ἡμῶν δι' ἀνεκλαλήτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἀλλὰ συγχρόνως διδάσκει καὶ πληροφορεῖ ἡμᾶς ὅτι, ἐν τῷ πολυταράχῳ πελάγει τῆς ζωῆς ἀγωνιζόμενοι τιμίως καὶ ἐν φόβῳ θεοῦ, θεωρούμεθα πολλάκις παρ' ἐνίων ἄρνητῶν, «σαλοὶ καὶ μωροί» διὰ Χριστόν, ὅμως ὁ Ἀναστὰς Κύριος μᾶς πληροφορεῖ πῶς μία τοιαύτη ἀνοδικὴ πνευματικὴ πορεία, ἔστω καὶ διὰ μέσου πικριῶν καὶ θλίψεων, ἔχει πάντοτε θριαμβευτικὸν ἀποτέλεσμα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἂς ἀκουσθῇ ὅθεν μέχρι μυχίων τὸ ἑόρτιον καὶ πανηγυρικὸν τοῦτο σάλπισμα καὶ ἂς ἀναστήσωμεν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς τυραννίας καὶ τῶν παθῶν καὶ ἂς προσατενίσωμεν ἐλπιδοφοροῦντες ΜΟΝΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΣΤΑΝΤΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΝ. Ὁ Τετρωμένος Λυτρωτὴς σείει τὸν Τάφον Αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται Νικητής. Ἡ Γῆ, ἀφυπνίζεται καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς χειμερίας νάρκης καὶ ἡ ἄνοιξις—σύμβολον ζωῆς — περιχαρὴς ἀναπηδᾷ ἐξ αὐτῆς.

ΔΥΟ ΣΥΜΒΟΛΑ. ΔΥΟ ΘΑΡΡΑΛΕΑ ΕΜΒΑΤΗΡΙΑ. Τὸ σύμπαν ψάλλει: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἂς ἀκολουθήσῃ αὐτὰ τὰ σύμβολα ἕκαστος ἄνθρωπος, ἕκαστος πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος Λάτης τοῦ Παγκοσμίου Εὐεργέτου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἂς διασείσῃ ἕκαστος τὸν λίθον ὁ ὁποῖος καλύπτει ὅ,τι ἐτάφη ὑπὸ τὴν ταπεινότητα καὶ τὸ μῖσος, τὴν κακίαν: Ἰδανικά, ἀρετάς, ὄνειρα, εὐγένειαν, ἱερούς πόθους καὶ ζῶσαν καὶ ἐνεργὸν ΑΓΑΠΗΝ.

Καὶ ἂς ἀποδυθῇ ἕκαστος εἰς τὸν φωτεινὸν στίβον τῆς Ὀρθοδόξου Κονίστρας εἰς εὐγενεῖς καὶ ψυχωφελεῖς ἀγῶνας πρὸς κατάκτησιν τοῦ Ἐβερεστ τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιδιώξεων, πρὸς κατάκτησιν, ναί, τοῦ ἐπάθλου τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν τὸ ὁποῖον ἀπὸ μέσης Πατρικῆς καρδίας εὐχόμεθα πρὸς πάντας Ὑμᾶς.

Μετὰ πασχαλίων προσρήσεων θερμῶν, διάπυρος πρὸς Κύριον Ἀναστάντα εὐχέτης πάντων.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Γ.Ο.Χ. ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 697 Ἔτος ΚΘ'. 1 Ἀπριλίου 1974 (Π.Ο.Η.)
Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 3.— Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι Τ. 147 Τηλ. 628.280

Πασχάλιος Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιος

Παντὶ τῷ Εὐαγεῖ καὶ Ἱερῷ Κλήρῳ καὶ τῷ Εὐσεβεῖ Πληρώματι τῆς Καθ' Ἡμᾶς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. πάσης Ἑλλάδος.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ τῷ Ἀναστάντι, προσφιλῆ καὶ περιπόθητα.

«Σήμερον, τὰ λαμπρὰ νικητήρια γέγονε. Σήμερον, ἡμῶν ὁ Δεσπότης τὸ κατὰ τοῦ θανάτου τρόπαιον στήσας καὶ τοῦ διαβόλου τὴν τυραννίδα καταλύσας τὴν διὰ τῆς Ἀναστάσεως ὁδὸν εἰς σωτηρίαν ἡμῖν ἐχαρίσατο. Σήμερον, ἄγγελοι σκιρτῶσι καὶ πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις ἀγάλλονται. Σήμερον, χαρά πανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης καὶ εὐφροσύνη πνευματική... Ἐννόησον τοίνυν, ἀγαπητέ, χαρᾶς τὸ μέγεθος, ὅτι καὶ αἱ ἄνω Δυνάμεις ἡμῖν συνεορτάζουσιν. Συγχαίρουσιν γὰρ τοῖς ἡμετέροις ἀγαθοῖς».

(Ἰ. Χρυσοστόμου, «εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα». MIGNE 52, 57)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Αὕτη ἡ Κλητὴ καὶ ἁγία Ἡμέρα!

Τὸ ἀναγγέλλει πρῶτος ὁ Ἄγγελος τοῦ Μνήματος εἰς τὴν πιστὴν ἐκ τῶν Μαγδάλων κόρην, τὸ πληροφοροῦνται περιχαρεῖς οἱ Μαθηταί, τὸ ἀναφέρουν μετὰ χαρᾶς οἱ Θεόπνευστοι Εὐαγγελισταί καὶ τὸ κηρύσσουν οἱ Διδάσκαλοι καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Τὸ μέγιστον τοῦτο θαῦμα τῶν αἰώνων ὅλων, δὲν εἶναι μόνον ἓν χαροποιὸν γεγονὸς τῆς Χριστιανικῆς Ἱστορίας ἀλλὰ πρὸ πάντων ΔΟΓΜΑ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΗΜΩΝ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Τὸ πληροφορεῖται ἡ ἀνθρωπίνη καρδία καὶ σκιρτᾶ καὶ τὸ διακρατεῖ ἐντός αὐτῆς ὡς ὕμνον καὶ παιᾶνα καὶ στήριγμα καὶ ἐλπίδα καὶ θάρρος εἰς τοὺς πόνους καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Τὸ λαμβάνει ἡ ἀνθρωπίνη ἀγάπη καὶ τὸ μεταβάλλει εἰς χαροποιὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν καὶ εἰς περίπτυξιν τῶν ἁγνοτέρων καὶ καθαρωτέρων αἰσθημάτων.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Τὸ τῆς Οἰκουμένης παυσίλυπον ἄκουσμα μεταβάλλεται εἰς Ἀνέσπερον Φῶς καὶ γλυκυτάτην προσδοκίαν διασκορπισμένην ὑπεράνω τῶν σιωπηλῶν τάφων, ἁπάντων τῶν «ἐν Χριστῷ κεκοιμημένων».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ». Ὁ Κενὸς Τάφος ἐξ οὗ ἐξῆλθεν Νικητὴς καὶ Καταλυτὴς τοῦ θανάτου ἡ Αὐτοζωὴ καὶ ἡ Αὐτοαλήθεια «ὁ τετρωμένος τῇ πλευρᾷ» Σωτὴρ ἡμῶν, ἀποβαίνει ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἀστείρευτος Πηγὴ μυστικῆς δυνάμεως καὶ μεγαλουργίας παντὸς πιστοῦ.

Διὰ τοῦτο, «νῦν πάντα πεπλήρωται Φωτός, Οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια».

Ὁ φθόνος τῶν Φαρισσαίων, ἡ ἀχαριστία τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, ἡ θεομπαιξία Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἡ Θεοστυγὴς κρίσις τοῦ Πιλάτου, ἡ ἀχαριστία καὶ προδοσία τοῦ προδότου μαθητοῦ, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκμηδενίσουν τὴν Ἀλήθειαν, τὴν Ζωήν, τὸ Φῶς καὶ τὴν Χαράν τοῦ κόσμου, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Ἀδελφοί! Πανάριστον δίδαγμα καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς εἰρηνικοὺς ἀγωνιστὰς τῆς ἀνοθεύτου Ὀρθοδοξίας ἡμῶν.

Διότι ὁ Γολγοθᾶς, αἰώνιον Σύμβολον μαρτυρικοῦ ἀγῶνος, παραμένει ἐνώπιον ἡμῶν τηλαυγής, ἵνα ἐμπνέῃ καὶ ἐνισχύῃ ἡμᾶς εἰς τὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς Πίστεως ἀγῶνα, καὶ ἵνα πληροφορῇ ἡμᾶς παραμυθητικῶς, ὅτι ἐπακολούθημα τῆς Σταυρώσεως ἡ Ἀνάστασις ὑπάρχει, τοῦ πόνου καὶ τῆς ὀδύνης ἡ ἀνακούφισις καὶ ἡ χαρά. Ἐπακολούθημα τῆς θυέλλης καὶ τῆς καταιγίδος τὸ Οὐράνιον Σέλας τοῦ Θριάμβου.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ! Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος χαροποιεῖ τὰς καρδίας ἡμῶν δι' ἀνεκλαλήτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἀλλὰ συγχρόνως διδάσκει καὶ πληροφορεῖ ἡμᾶς ὅτι, ἐν τῷ πολυταράχῳ πελάγει τῆς ζωῆς ἀγωνιζόμενοι τιμίως καὶ ἐν φόβῳ θεοῦ, θεωρούμεθα πολλάκις παρ' ἐνίων ἀρνητῶν, «σαλοί καὶ μωροί» διὰ Χριστόν, ὅμως ὁ Ἀναστὰς Κύριος μᾶς πληροφορεῖ πῶς μία τοιαύτη ἀνοδικὴ πνευματικὴ πορεία, ἔστω καὶ διὰ μέσου πικριῶν καὶ θλίψεων, ἔχει πάντοτε θριαμβευτικὸν ἀποτέλεσμα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἂς ἀκουσθῇ ὅθεν μέχρι μυχίων τὸ ἑόρτιον καὶ πανηγυρικὸν τοῦτο σάλπισμα καὶ ἂς ἀναστήσωμεν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς τυραννίας καὶ τῶν παθῶν καὶ ἂς προσατενίσωμεν ἐλπιδοφοροῦντες ΜΟΝΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΣΤΑΝΤΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΝ. Ὁ Τετρωμένος Λυτρωτὴς σείει τὸν Τάφον Αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται Νικητής. Ἡ Γῆ, ἀφυπνίζεται καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς χειμερίας νάρκης καὶ ἡ ἄνοιξις—σύμβολον ζωῆς — περιχαρὴς ἀναπηδᾷ ἐξ αὐτῆς.

ΔΥΟ ΣΥΜΒΟΛΑ. ΔΥΟ ΘΑΡΡΑΛΕΑ ΕΜΒΑΤΗΡΙΑ. Τὸ σύμπαν ψάλλει: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἂς ἀκολουθήσῃ αὐτὰ τά σύμβολα ἕκαστος ἄνθρωπος, ἕκαστος πιστός καὶ ἀφωσιωμένος Λάτης τοῦ Παγκοσμίου Εὐεργέτου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἂς διασείσῃ ἕκαστος τὸν λίθον ὁ ὁποῖος καλύπτει ὅ,τι ἐτάφη ὑπὸ τὴν ταπεινότητα καὶ τὸ μῖσος, τὴν κακίαν: Ἰδανικά, ἀρετάς, ὄνειρα, εὐγένειαν, ἱερούς πόθους καὶ ζῶσαν καὶ ἐνεργὸν ΑΓΑΠΗΝ.

Καὶ ἂς ἀποδυθῇ ἕκαστος εἰς τὸν φωτεινὸν στίβον τῆς Ὀρθοδόξου Κονίστρας εἰς εὐγενεῖς καὶ ψυχωφελεῖς ἀγῶνας πρὸς κατάκτησιν τοῦ Ἐβερεστ τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιδιώξεων, πρὸς κατάκτησιν, ναί, τοῦ ἐπάθλου τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν τὸ ὁποῖον ἀπὸ μέσης Πατρικῆς καρδίας εὐχόμεθα πρὸς πάντας Ὑμᾶς.

Μετὰ πασχαλίων προσρήσεων θερμῶν, διάπυρος πρὸς Κύριον Ἀναστάντα εὐχέτης πάντων.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Γ.Ο.Χ. ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. — 697 | Ἔτος ΚΘ'. | 1 Ἀπριλίου 1974 (Π.Ο.Η.)
Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 3.— | Γραφεῖα Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι Τ. 147 | Τηλ. 628.280

Πασχάλιος Ποιμαντορινὴ Ἐγκύκλιος

Παντὶ τῷ Εὐαγεῖ καὶ Ἱερῷ Κλήρῳ καὶ τῷ Εὐσεβεῖ Πληρώματι τῆς Καθ' Ἡμᾶς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. πάσης Ἑλλάδος.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ τῷ Ἀναστάντι, προσφιλῆ καὶ περιπόθητα.

«Σήμερον, τὰ λαμπρὰ νικητήρια γέγονε. Σήμερον, ἡμῶν ὁ Δεσπότης τὸ κατὰ τοῦ θανάτου τρόπαιον στήσας καὶ τοῦ διαβόλου τὴν τυραννίδα καταλύσας τὴν διὰ τῆς Ἀναστάσεως ὁδὸν εἰς σωτηρίαν ἡμῖν ἐχαρίσατο. Σήμερον, ἄγγελοι σκιρτῶσι καὶ πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις ἀγάλλονται. Σήμερον, χαρά πανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης καὶ εὐφροσύνη πνευματική... Ἐννόησον τοίνυν, ἀγαπητέ, χαρᾶς τὸ μέγεθος, ὅτι καὶ αἱ ἄνω Δυνάμεις ἡμῖν συνεορτάζουσιν. Συγχαίρουσιν γὰρ τοῖς ἡμετέροις ἀγαθοῖς».

(Ἰ. Χρυσοστόμου, «εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα». MIGNE 52, 57)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Αὕτη ἡ Κλητὴ καὶ ἁγία Ἡμέρα!

Τὸ ἀναγγέλλει πρῶτος ὁ Ἄγγελος τοῦ Μνήματος εἰς τὴν πιστὴν ἐκ τῶν Μαγδάλων κόρην, τὸ πληροφοροῦνται περιχαρεῖς οἱ Μαθηταί, τὸ ἀναφέρουν μετὰ χαρᾶς οἱ Θεόπνευστοι Εὐαγγελισταί καὶ τὸ κηρύσσουν οἱ Διδάσκαλοι καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Τὸ μέγιστον τοῦτο θαῦμα τῶν αἰώνων ὅλων, δὲν εἶναι μόνον ἓν χαροποιόν γεγονός τῆς Χριστιανικῆς Ἱστορίας ἀλλὰ πρὸ πάντων ΔΟΓΜΑ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΗΜΩΝ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Τὸ πληροφορεῖται ἡ ἀνθρωπίνη καρδία καὶ σκιρτᾷ καὶ τὸ διακρατεῖ ἐντός αὐτῆς ὡς ὕμνον καὶ παιᾶνα καὶ στήριγμα καὶ ἐλπίδα καὶ θάρρος εἰς τοὺς πόνους καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Τὸ λαμβάνει ἡ ἀνθρωπίνη ἀγάπη καὶ τὸ μεταβάλλει εἰς χαροποιόν ἀδελφικόν ἀσπασμόν καὶ εἰς περίπτυξιν τῶν ἁγνοτέρων καὶ καθαρωτέρων αἰσθημάτων.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Τὸ τῆς Οἰκουμένης παυσίλυπον ἄκουσμα μεταβάλλεται εἰς Ἀνέσπερον Φῶς καὶ γλυκυτάτην προσδοκίαν διασκορπισμένην ὑπεράνω τῶν σιωπηλῶν τάφων, ἁπάντων τῶν «ἐν Χριστῷ κεκοιμημένων».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ». Ὁ Κενὸς Τάφος ἐξ οὗ ἐξῆλθεν Νικητὴς καὶ Καταλυτὴς τοῦ θανάτου ἡ Αὐτοζωὴ καὶ ἡ Αὐτοαλήθεια «ὁ τετρωμένος τῇ πλευρᾷ» Σωτὴρ ἡμῶν, ἀποβαίνει ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ἀστείρευτος Πηγὴ μυστικῆς δυνάμεως καὶ μεγαλουργίας παντὸς πιστοῦ.

Διὰ τοῦτο, «νῦν πάντα πεπλήρωται Φωτός, Οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια».

Ὁ φθόνος τῶν Φαρισσαίων, ἡ ἀχαριστία τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, ἡ θεομπαιξία Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἡ Θεοστυγὴς κρίσις τοῦ Πιλάτου, ἡ ἀχαριστία καὶ προδοσία τοῦ προδότου μαθητοῦ, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκμηδενίσουν τὴν Ἀλήθειαν, τὴν Ζωήν, τὸ Φῶς καὶ τὴν Χαράν τοῦ κόσμου, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Ἀδελφοί! Πανάριστον δίδαγμα καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς εἰρηνικοὺς ἀγωνιστὰς τῆς ἀνοθεύτου Ὀρθοδοξίας ἡμῶν.

Διότι ὁ Γολγοθᾶς, αἰώνιον Σύμβολον μαρτυρικοῦ ἀγῶνος, παραμένει ἐνώπιον ἡμῶν τηλαυγής, ἵνα ἐμπνέῃ καὶ ἐνισχύῃ ἡμᾶς εἰς τὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς Πίστεως ἀγῶνα, καὶ ἵνα πληροφορῇ ἡμᾶς παραμυθητικῶς, ὅτι ἐπακολούθημα τῆς Σταυρώσεως ἡ Ἀνάστασις ὑπάρχει, τοῦ πόνου καὶ τῆς ὀδύνης ἡ ἀνακούφισις καὶ ἡ χαρά. Ἐπακολούθημα τῆς θυέλλης καὶ τῆς καταιγίδος τὸ Οὐράνιον Σέλας τοῦ Θριάμβου.

Τέκνα μου ἐν Κυρίῳ! Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος χαροποιεῖ τὰς καρδίας ἡμῶν δι' ἀνεκλαλήτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἀλλὰ συγχρόνως διδάσκει καὶ πληροφορεῖ ἡμᾶς ὅτι, ἐν τῷ πολυταράχῳ πελάγει τῆς ζωῆς ἀγωνιζόμενοι τιμίως καὶ ἐν φόβῳ θεοῦ, θεωρούμεθα πολλάκις παρ' ἐνίων ἀρνητῶν, «σαλοί καὶ μωροί» διὰ Χριστόν, ὅμως ὁ Ἀναστὰς Κύριος μᾶς πληροφορεῖ πῶς μία τοιαύτη ἀνοδικὴ πνευματικὴ πορεία, ἔστω καὶ διὰ μέσου πικριῶν καὶ θλίψεων, ἔχει πάντοτε θριαμβευτικὸν ἀποτέλεσμα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἂς ἀκουσθῇ ὅθεν μέχρι μυχίων τὸ ἑόρτιον καὶ πανηγυρικὸν τοῦτο σάλπισμα καὶ ἂς ἀναστήσωμεν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς τυραννίας καὶ τῶν παθῶν καὶ ἂς προσατενίσωμεν ἐλπιδοφοροῦντες ΜΟΝΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΣΤΑΝΤΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΝ. Ὁ Τετρωμένος Λυτρωτὴς σείει τὸν Τάφον Αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται Νικητής. Ἡ Γῆ, ἀφυπνίζεται καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς χειμερίας νάρκης καὶ ἡ ἄνοιξις—σύμβολον ζωῆς — περιχαρὴς ἀναπηδᾷ ἐξ αὐτῆς.

ΔΥΟ ΣΥΜΒΟΛΑ. ΔΥΟ ΘΑΡΡΑΛΕΑ ΕΜΒΑΤΗΡΙΑ. Τὸ σύμπαν ψάλλει: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἂς ἀκολουθήσῃ αὐτὰ τὰ σύμβολα ἕκαστος ἄνθρωπος, ἕκαστος πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος Λάτης τοῦ Παγκοσμίου Εὐεργέτου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἂς διασείσῃ ἕκαστος τὸν λίθον ὁ ὁποῖος καλύπτει ὅ,τι ἐτάφη ὑπὸ τὴν ταπεινότητα καὶ τὸ μῖσος, τὴν κακίαν: Ἰδανικά, ἀρετάς, ὄνειρα, εὐγένειαν, ἱερούς πόθους καὶ ζῶσαν καὶ ἐνεργὸν ΑΓΑΠΗΝ.

Καὶ ἂς ἀποδυθῇ ἕκαστος εἰς τὸν φωτεινὸν στίβον τῆς Ὀρθοδόξου Κονίστρας εἰς εὐγενεῖς καὶ ψυχωφελεῖς ἀγῶνας πρὸς κατάκτησιν τοῦ Ἐβέρεστ τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιδιώξεων, πρὸς κατάκτησιν, ναί, τοῦ ἐπάθλου τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν τὸ ὁποῖον ἀπὸ μέσης Πατρικῆς καρδίας εὐχόμεθα πρὸς πάντας Ὑμᾶς.

Μετὰ πασχαλίων προσρήσεων θερμῶν, διάπυρος πρὸς Κύριον Ἀναστάντα εὐχέτης πάντων.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Γ.Ο.Χ. ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

Καρποὶ τῆς Ἀναστάσεως

Ἀνάστασις! Ἡμέρα χαρᾶς, ἡμέρα ἀγάπης. Ἡμέρα Κυρίου εἶναι αὐτή, διότι ἀνέστη Χριστός. Χθὲς δάκρυα καὶ πένθη καὶ ἐπιτάφια ἐγκώμια. Σήμερον χαρὰ καὶ φαιδρότης καὶ ἀγαλλίασις. Τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» ἀντηχεῖ παντοῦ, ὡς χαιρετισμός, ὡς ἄσμα, ὡς παιάν. Ἡ ἐκκλησία λαμπροφοροῦσα ἑορτάζει τὸν θρίαμβον τοῦ Ἐσταυρωμένου, ἐνῶ ἡ μυρωμένη φύσις φρίσσει καὶ σκιρτᾶ μέσα εἰς τὴν ὀμορφώτερη ἐποχή. Εὐωδιάζουν ἔξω τὰ μύρα τῆς ἀνοίξεως, ἡ γῆ ἐνδύεται τὰ γιορτινά της, ἀνθίζουν τὰ δένδρα καὶ λάμπει ὁ οὐρανός. Εἶναι ἡ Λαμπρή. Ἡμέρα μεγάλη καὶ ἱερή, ποὺ ἐνθυμίζει τὸ σημαντικώτερον γεγονὸς τῆς ἱστορίας, τὸ μεγαλύτερον θαῦμα, τὸ φαιδρότερον μήνυμα. Τὰ δάκρυα τοῦ πόνου τὰ ἀντικαθιστοῦν τώρα τῆς χαρᾶς τὰ ἀπαστράπτοντα μαργαριτάρια. Ἡ φυλακὴ τοῦ ὑπερώου τῶν Ἱεροσολύμων μεταβάλλεται εἰς ὁρμητήριον καὶ ἀφετηρία τοῦ ὑψηλοτέρου κηρύγματος. Ἡ δειλία τῶν Μαθητῶν μεταβάλλεται εἰς παρρησίαν καὶ τόλμην καὶ δύναμιν ὑπεράνθρωπον. Ἡ ἀγραμματωσύνη εἰς ἄφθαστον σοφίαν. Ἡ «μωρία» εἰς σωσσίβιον καὶ σανίδα σωστικήν. Ὁ φρικτὸς Γολγοθᾶς γίνεται ἡ Ἀκρόπολις τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ὁ πολιτικὸς ἀστὴρ καὶ ὁ ἀνέσπερος φάρος τῶν ὁδοιπόρων τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῶν ἀβεβαιοτήτων, τοῦ σκότους καὶ τῶν ἀθλιοτήτων. Ὁ κενὸς τάφος κατέστη τὸ ἀκοίμητον φῶς, τὸ ὁποῖον σελαγίζει καὶ ἑλκύει εὐλαβεῖς προσκυνητάς, τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν. Εἶναι ὁ πρῶτος λαξευτὸς Ναὸς τῶν Χριστιανῶν, παρὰ τὸν ὁποῖον ἠκούσθησαν αἱ πρῶται προσευχαί, καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπιστοποιήθη τὸ ὑψηλότερον καὶ ἁπτότερον κήρυγμα. Ἐν αὐτῷ ἐλειτούργησαν ἄγγελοι. Πέριξ αὐτοῦ οἱ ἀγνότεροι ἐγκάρδιοι στεναγμοὶ καὶ οἱ θερμότεροι θρῆνοι ἀφωσιωμένων Μαθητριῶν ἐδόνησαν τὴν μυρωμένην ἀτμόσφαιραν. Ὑψώθη ἀργότερα ἐκεῖ μεγαλοπρεπὴς ναός.

Ἡ ἀπόδοσις ἑνὸς ἀνθρώπου εἰς τὴν ζωήν· ἔπειτα ἀπὸ τὸν πόνον καὶ τοὺς θρήνους τοῦ χωρισμοῦ, προκαλεῖ ὄχι μόνον τὸν θαυμασμὸν διὰ τὸ ὑπερφυσικόν, ἀλλὰ καὶ τὴν χαρὰν τὴν ἀνέκφραστον διὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν. Τοιαύτην χαρὰν ἠσθάνθησαν αἱ οἰκογένειαι τοῦ Λαζάρου, τοῦ Ἰαείρου, τῆς χήρας τῆς Ναΐν, καθὼς καὶ τῶν πολλῶν ἄλλων ἀναστηθέντων, περὶ τῶν ὁποίων ἀναφέρουν αἱ Γραφαί. Ἀλλ' ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ πλέον χαρμόσυνον γεγονὸς τὸ κατ' ἐξοχὴν θαῦμα, διότι ἀποδεικνύει ζῶντα **τὸν Χριστόν,,** ὡς Θεὸν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, ὡς νικητὴν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἔχῃ εἰς τὸ ἑξῆς καμμίαν ἰσχὺν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ θάνατος. Ὁ «πρωτότοκος τῶν νεκρῶν» ἔγινεν ὁ πρωτοπόρος εἰς τὴν ἀθανασίαν, διὰ νὰ ἀκολουθήσωμεν κατόπιν ὅλοι ἡμεῖς. Ἡ Ἀνάστασίς Του προμηνύει καὶ τὴν ἰδικήν μας Ἀνάστασιν. Ὅταν ἀκριβῶς θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα ποὺ περιγράφει ὁ Ἰεζεκιήλ, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ νεκροὶ «ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ» καὶ «οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται». Διότι ὡς λέγει ὁ τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος, «εἰ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ». (Α΄ Θεσ. δ14). Ἐὰν ὅλη ἡ ἐπίγειος ζωὴ τοῦ Κυρίου κατηναλώθη πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ κακοῦ γενικῶς, ποὺ εἶναι αἰτία τοῦ πόνου καὶ τῆς θλίψεως, ἐὰν ἀφιέρωσεν αὐτὴν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀρρώστων καὶ τὴν ἴασιν τῶν ἀνιάτων καὶ ἐὰν τέλος τὴν ἐθυσίασεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ διὰ νὰ μᾶς χαρίσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὴν χαράν, πολὺ περισσότερον διὰ τῆς Ἀναστάσεως ἔγινε πρόξενος νέας ζωῆς καὶ νέας χαρᾶς. Ἀπὸ τὸν κενὸν τάφον ἐκπορεύεται τὸ ζωογόνον πνεῦμα τοῦ θάρρους τῆς βεβαίας ἐλπίδος, τῆς ἀκαταβλήτου δυνάμεως, τῆς διαρκοῦς καὶ γνησίας χαρᾶς. Ὁ χαιρετισμὸς τοῦ ἀναστάντος πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίας εἶναι τὸ «Χαίρετε». Τὸν Λουκᾶν καὶ τὸν Κλεόπαν, τοὺς συναντᾷ καθ' ὁδόν, ἐνῶ βαδίζουν πρὸς Ἐμμαοὺς καὶ συνομιλοῦν θλιμμένοι περὶ τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τοὺς ἐρωτᾷ διατί εἶσθε σκυθρωποί; Ὁ ὑποτιθέμενος «κηπουρός» παρὰ τὸ μνῆμα τοῦ Χριστοῦ αὐτὸς ὁ ἀναστὰς Ἰησοῦς, βλέπων τὴν Μαγδαληνὴν κλαίουσαν μὲ πόσην περιπάθειαν καὶ ἀγάπην ἐρωτᾷ «Γύναι τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ὁ ἴδιος δὲν εἶχεν εἴπει εἰς τὴν βαρυπενθοῦσαν χῆραν τῆς Ναΐν τὸ «Μὴ κλαῖε»; Ὁ ἄγγελος εὐαγγελίζεται εἰς τὰς μυροφόρους τὸ φαιδρὸν κήρυγμα τῆς ἀναστάσεως καὶ ἐκεῖναι ἀγαλλόμεναι τὸ μεταδίδουν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τῆς πίστεως εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἡ θρησκεία μας δὲν εἶναι πλέον θρησκεία πόνου καὶ μελαγχολίας, ἀλλὰ θρησκεία τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ζωῆς. Ὁ Παῦλος συνιστᾷ ἔπειτα «πάντοτε χαίρετε» καὶ ὁ Ἰάκωβος ὑποδεικνύει τί πρέπει νὰ κάμωμεν, ὅταν εὐθυμῶμεν: «εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω». Ἡ ἀνάστασις ἔφερε τὴν χαράν καὶ ἡ χαρὰ τὸν ὕμνον καὶ ἱδρύθη νέα λατρεία, ἡ λατρεία τοῦ Χριστοῦ, γεμάτη ἀπὸ τὸ χρῶμα τῆς ἀναστάσεως, τῆς χαρᾶς τῆς εἰρήνης τῆς ἀγάπης.

Διότι ἄλλος καρπὸς τῆς ἀναστάσεως εἶναι ἡ ἀγάπη. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐκκλησία μας ψάλλει εἰς χαρμόσυνον ἦχον τὸ δοξαστικὸν «Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει...» Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἀπαστράπτει καὶ ἀκτινοβολεῖ ἀγάπην. Γι' αὐτὸ τὸ Πάσχα εἰς τὰς Ἐκκλησίας ἀκούονται λόγοι ἀγάπης καὶ ψάλλονται ὕμνοι ἀγάπης. Πρὸ τοῦ Πάθους τοῦ Σωτῆρος ὑποχωροῦν τὰ μίση, ἀμβλύνονται τὰ πάθη καὶ αἱ διαφοραί, λυώνουν οἱ πάγοι

τῆς κακίας καὶ τῆς ἔχθρας. Ἐκ τοῦ λαξευτοῦ μνημείου ἀνέτειλεν ἡ συγγνώμη καὶ ἡ καλωσύνη. Ὁ πασχαλινός χαιρετισμός εἶναι φαιδρός, γεμάτος φιλίαν καὶ συμπάθειαν. Εἰς τὰ χείλη ἀνθίζει τὸ χαμόγελο καὶ ὁ πασχάλιος ἀσπασμός εἶναι εἰς ἡμερησίαν διάταξιν. Πόσον ἐκφραστικὰ γράφει ὁ Σολωμὸς εἰς τὸ ποίημά του:

Χριστός ἀνέστη νέοι γέροι καὶ κόρες,
ὅλοι μικροὶ μεγάλοι ἑτοιμασθῆτε
μέσα στὶς ἐκκλησίες τὶς δαφνοφόρες
μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς συμμαζωχτῆτε
ἀνοίξατε ἀγκαλιές εἰρηνοφόρες
ὁμπροστά στοὺς ἁγίους καὶ φιληθῆτε,
φιληθῆτε γλυκὰ χείλη μὲ χείλη
πῆτε Χριστός Ἀνέστη ἐχθροί καὶ φίλοι.

Ὁ Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα ἐκλήθη ἀγάπη καὶ εἶναι ἑορτὴ ἀφιερωμένη ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀγάπην. Ἡ Ἀνάστασις ἡγίασε τὸν ἀσπασμόν. Καὶ εἰς τὴν θείαν λατρείαν ἔχει εἰσχωρήσει ἀπὸ τῶν πρώτων μετὰ Χριστὸν χρόνων. Ὁ Παῦλος ἰδιοχείρως προσφέρει εἰς τὰς ἐπιστολάς του τὸν ἀσπασμόν τῆς ἀγάπης. Οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ τοῦτο γίνεται ἀφορμὴ νὰ κατηγορηθοῦν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν ἐπὶ ἀνηθικότητι καὶ ἀθεμιτουργία. Λείψανα τῆς τοιαύτης ἁγνῆς καὶ ἀδόλου τοῦ ἁγίου ἀσπασμοῦ, ποὺ ἀντικατέστησε τὸ προδοτικὸν φίλημα τοῦ Ἰούδα, εἶναι ἡ ἔκκλισις τοῦ Διακόνου, ὅπως «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους» ὁ ἀσπασμὸς τῶν κληρικῶν εἰς τὸ ἅγιον βῆμα· τὸ χειροφίλημα τῶν ἱερέων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα κ.ἄ. Τὴν ἀνάστασιν ἔχουν πηγὴν καὶ ρίζαν αἱ παλαιαὶ Χριστιανικαὶ Ἀγάπαι, τὰ εὐλογημένα ἐκεῖνα συμπόσια τῶν πρώτων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὁποῖα πτωχοὶ καὶ πλούσιοι συνέτρωγον εἰς κοινὴ τραπέζας. Καὶ ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι κυρίως κατὰ τὰς Κυριακάς, συγχρόνως μὲ τὴν Θείαν λειτουργίαν ἐγίνοντο αἱ Ἀγάπαι, συμπεραίνομεν ὅτι δὲν ἦτο ἄσχετος ἡ ἡμέρα Κυρίου, δηλ. ἡ Ἀνάστασις, μὲ τὴν Ἀγάπην, τὸ συμπόσιον τῶν πτωχῶν. Ἄλλωστε αὐτὴν κυρίως τὴν ἔννοιαν ἔχει ἡ ἀγάπη, τὴν ἀλληλοβοήθειαν καὶ περίθαλψιν τῶν ἐνδεῶν. Ἡ ἀφθονία τῶν ἀγαθῶν καὶ ἡ ἐπάρκεια δίδουν τὸν τόνον τῆς χαρᾶς καὶ γι' αὐτὸ τὸ Πάσχα γίνεται ἀφορμὴ παροχῆς βοηθημάτων καὶ ἐλεημοσυνῶν, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον φιλοδωρημάτων. Ἴσον μισθοῦ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους δῶρων κλπ. Τὶς Ἀγάπες «τὶς τρισσευλογημένες» καὶ τὶς «μεγαλόδωρες» καλεῖ ὁ ποιητὴς νὰ ἔλθουν καὶ πάλιν «αὐγές τῆς πίστης, χρυσαυγές τοῦ κόσμου» διὰ νὰ βλέπῃ μὲ τὸ μάγο τους φῶς» ὁ ἄνθρωπος τὸν ἄνθρωπον ἀδερφός», καὶ καταλήγει:

—Ἀγάπες κι ἐδῶ μέσα ποὺ σᾶς βρίσκω!
παρακαλῶ σας! κάμετέ τη δίσκο
τὴ λύρα μου γιὰ κάθε δυστυχῆ
καὶ κάμετε τοῦ κόσμου τὴν ψυχή.
Κάθε ἄνθρωπο νὰ λέη πῶς ἐδῶ κάτου
τὰ βάσανα τὰ ξένα εἶναι δικά του
νὰ μὴν ξεχνάη πὼς εἶναι στὴ ζωὴ
μόνο γιὰ ν' ἀγαπᾶ καὶ νὰ ἐλεῆ!

Χαρὰ καὶ Ἀγάπη εἶναι τὸ ἱερὸ σύμπλεγμα ποὺ προέκυψεν ἐκ τοῦ Παναγίου Τάφου. Καὶ αἱ δύο αὐταὶ λέξεις εἶναι ἡ μετάφρασις δύο ἄλλων λέξεων μὲ τὰ αὐτὰ ἀρχικὰ ψηφία: Χριστὸς Ἀνέστη. Κάθε πόνος καὶ κάθε δυστυχία εἶναι μία ἀνορθογραφία στὴ ζωή, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀνάστασι τοῦ Κυρίου. Ὅσοι πιστοὶ ἂς φροντίζουν νὰ θεραπεύουν τὸν ἀνθρώπινον πόνον καὶ νὰ περιορίζουν τὴν στέρησιν μὲ τὶς χρυσακτῖνες τῆς καλωσύνης καὶ τῆς συμπόνοιας καὶ μὲ τὸ ροδόσταγμα τῆς Ἀγάπης. Ἀπὸ τὴν θείαν ἀνάστασιν προῆλθον δύο Ἅγιοι καὶ γλυκεῖς καρποί. Κανεὶς ἂς μὴ μένη ξένος τῆς γεύσεώς των. Ἠμπορεῖ κάθε ψυχὴ νὰ αἰσθανθῇ τὴν εὐωδία τους. Ἂς βοηθήσωμεν κατὰ δύναμιν ὅπως ὑψωθοῦν καὶ οἱ ἀσθενεῖς τῶν μικρῶν τῶν πτωχῶν κ.τ.λ. θλιμμένων βραχίονες εἰς τὸ ἀειθαλές δένδρον τῆς πίστεως, διὰ νὰ δρέψουν καὶ ἐκεῖνοι τὰ ἀθάνατα χρυσόμηλα, τὰ ὁποῖα ἔχουν προορισμὸν νὰ διαλύσουν τὰ σκότη καὶ τὰ πένθη καὶ νὰ μεταβάλουν τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου. Ἡ Ἀνάστασις ἂς εὕρῃ ἀπήχησιν εἰς τὰ μνήματα τῶν καρδιῶν μας, ἂς θωπεύσῃ τοὺς τάφους τῶν προσφιλῶν μας, ἂς στήνῃ τὴν ἀντινομίαν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τὰ κοιμητήρια, ἂς ὁμιλῇ εἰς τὰς ὀδύνας καὶ ἂς μεταρυθμίζῃ τοὺς γοεροὺς ἢ ἀλαλήτους θρήνους μας εἰς τροπάρια καὶ ὕμνους πασχαλινούς. Ὅλοι ἂς χαροῦμεν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μας σήμερον. Καὶ ἂς συμφιλιωθοῦμεν μεταξύ μας, μὲ τῆς ἀγάπης τὸ φιλί. Δὲν ἀκούετε τὴν ἠχὼ τοῦ κενοῦ μνημείου; Μᾶς φωνάζει καὶ θὰ μᾶς βροντοφωνῇ πάντοτε: «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους!»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστελλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταί ὅπως μᾶς ἐνημερώνουν εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς κατοικίας των.

Ἱστορία ἀκριβὴς

περὶ τῶν κατὰ τὴν σταύρωσιν καὶ ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ Τελεσθέντων

Ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Εὐρίπου κ. Παϊσίου

Ἀφοῦ οἱ στρατιῶται συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, διὰ τῆς προδοσίας τοῦ Ἰσκαριώτου Ἰούδα, ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν καὶ Καϊάφαν τοὺς ἀρχιερεῖς, εἶτα καὶ πρὸς Πιλάτον τὸν Ἡγεμόνα, ὃς ἦν Ρωμαῖος. (ἦν δὲ παρασκευὴ πρωί).

Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰούδας ὅτι ἤγαγον τὸν Ἰησοῦν ἐνώπιον τοῦ Πιλάτου, καὶ ὅτι κατεκρίθη διὰ τῆς αὐτοῦ προδοσίας, μετεμελήθη, καὶ ἐβούλετο ἐπιστρέψαι τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν Ἰουδαίων, ἐπειδὴ καὶ γνωστὸν ἐγένετο τοῖς πᾶσι τὸ αὐτοῦ κακούργημα· ἔλεγε γάρ κατ' αὐτοῦ ὑβριστικῶς πᾶς ὁ λαός: ὁ Προδότης, ὁ παράνομος, ὁ ἄπιστος, ὁ ἀχάριστος, ὁ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ προδόσας εἰς θάνατον, ὁ παρ' αὐτοῦ τοὺς πόδας νιπτόμενος, ὃ τὸ βαλάντιον αὐτοῦ κατέχων, καὶ ὅσα θέλων διδοὺς ἐξ αὐτῶν καὶ ὅσα θέλων κρύπτων· καὶ πάσαν τὴν αἰτίαν τῆς σταυρώσεως ἐτίθουν εἰς αὐτόν. Οὗτος οὖν ἀγανακτῶν, καὶ μὴ δυνάμενος τοὺς ὀνειδισμοὺς ὑπομένειν καὶ τοσοῦτον ὑπὸ πάντων ὑβριζομενος κατακρίνεσθαι, παραγενόμενος εἰς τὸν Ναόν, καὶ εὑρὼν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς εἶπεν αὐτοῖς: ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῶον, γινώσκω ἀληθῶς, ὅτι κακῶς ἐποίησα, λάβετε λοιπὸν τὰ ἀργύρια τὰ ὁποῖα μοὶ ἐδώσατε· οἱ δὲ εἶπον: τί πρὸς ἡμᾶς; σύ ὄψει μὴ θέλοντες δ' οἱ Ἰουδαῖοι δέξασθαι τὰ ἀργύρια, ρίψας αὐτὰ ὁ Ἰούδας ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔφυγε, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον τοῦ ποιῆσαι ἀγχόνην διὰ σχοινίου εἰς τὸ κρεμασθῆναι· εὗρε δὲ τὴν σύζυγον αὐτοῦ καθημένην, καὶ ἐψήνουσαν ἀλέκτορα ἐν τῇ πυρᾷ, καὶ λέγει αὐτῇ: γῦναι ἑτοίμασόν μοι σχοινίον ὅτι βούλομαι ἵνα κρεμασθῶ ὥς μοι πρέπει· ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ: τί ἄρα λέγεις τὰ ῥήματα ταῦτα; καὶ ὁ Ἰούδας λέγει αὐτῇ: γίνωσκε ἐν ἀλήθεια ὅτι ἀδίκως παρέδωκα τὸν Διδάσκαλόν μου Ἰησοῦν τοῖς κακούργοις πρὸς Πιλάτον τοῦ θανατῶσαι αὐτόν, ὅτι αὗτος μέλλει ἀναστηθῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρα, καὶ οὐαὶ ἡμῖν! ἐκείνη δὲ λέγει αὐτῷ: μὴ λέγε μηδὲ νόμιζε οὕτως ὅτι ὥσπερ οὗτος ὁ ἀλέκτωρ ἐψηνόμενος ἐν τῇ ἀνθρακιᾷ φωνῆσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ζῆσαι, οὕτω καὶ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἀναστήσεται δυνηθείη ὡς σὺ λέγεις· καὶ εὐθὺς σὺν τῷ λόγῳ αὐτῆς, ὁ ἀλέκτωρ ἔδωκε τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, καὶ ἔκραξε τρίτον κατὰ τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἐκ τούτου πεισθεὶς ὁ Ἰούδας ἔτι πλέον, καὶ ποιήσας εὐθὺς τὴν ἀγχόνην ἐκρεμάσθη ὁ ἀλιτήριος καὶ ἀπήγξατο. Ἐρχομένου δὲ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς Πιλάτον τὸν Ἡγεμόνα, προσεκύνουν Αὐτὸν ἀκουσίως οἱ τοῦ Πιλάτου στρατιῶται ἵσταντα δὲ καὶ ἕτεροι στρατιῶται ἔμπροσθεν τοῦ Πιλάτου κατέχοντες σημαίας εἰς τὰς χείρας· καὶ κλίνουσαι αἱ σημαῖαι προσεκύνουν τὸν Ἰησοῦν· θαυμάζοντος δὲ τοῦ Πιλάτου, εἶπον οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν:

Κύριε, οὐχ' ὅτι αἱ σημαῖαι προσεκύνησαν τὸν Ἰησοῦν, ἀλλ' οἱ στρατιῶται ταύτας κατέχουσιν ἀμελῶς καὶ διὰ τοῦτο κλίνουσιν αἱ σημαῖαι· λέγει ὁ Πιλάτος τῷ ἀρχισυναγώγῳ: ἔκλεξον ἄνδρας ἰσχυροὺς δώδεκα ὥστε κατέχειν αὐτὰς ἰσχυρῶς· καὶ τούτου γενομένου ἐκέλευσεν ὁ Πιλάτος τὸν ὑπηρέτην ἐκβαλεῖν ἔξω τὸν Ἰησοῦν καὶ πάλιν εἰσαγαγεῖν αὐτόν· ἐρχομένου δὲ τοῦ Ἰησοῦ, πάλιν ἔκλιναν αἱ σημαῖαι καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν ὡς καὶ πρότερον· τότε καὶ ὁ Πιλάτος ἐθαύμασεν· οἱ δὲ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπον: μάγος ἐστὶ καὶ διὰ τοῦτο ποιεῖ ταῦτα· λέγει ὁ Πιλάτος τῷ Ἰησοῦ: ἀκούεις! τί οὗτοι σοῦ καταμαρτυροῦσιν; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἔφη: πᾶς ἄνθρωπος ἐξουσίαν ἔχει τοῦ λαλεῖν εἴτι θέλῃ· εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν: ἔχομεν εἰπεῖν κατὰ σοῦ, πρῶτον, ὅτι ἐξ ἁμαρτίας ἐγεννήθης· δεύτερον, ὅτι διὰ σὲ ὅτε ἐγεννήθης ἐφονεύθησαν αἱ 14 χιλιάδες τὰ βρέφη ἐν Βηθλεέμ, τρίτον ὅτι ὁ πατὴρ σου καὶ ἡ μήτηρ σου ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον, διότι οὐδὲν εἶχον θάρρος εἰς τὸν λαόν. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἀπεκρίθησαν δώδεκα θεοσεβεῖς Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον: Ἡμεῖς λέγομεν ὅτι ἡ γέννησις αὐτοῦ καὶ ἡ ἀνατροφὴ οὐκ ἔστιν ἐξ ἁμαρτίας ὡς σεῖς λέγετε· καὶ ὅτι εἰς μνηστείαν ἐδόθη τῷ Ἰωσήφ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Μαριάμ, οὐ διὰ γάμον ἀλλὰ διὰ τήρησιν καὶ πᾶσαν τὴν πολιτείαν αὐτοῦ καλῶς γνωρίζομεν· οἱ δὲ ταῦτα Ἰουδαῖοι λέγοντες εἰσὶν οὗτοι: Λάζαρος, Σαμουήλ, Φινεές, Κρῆσπος, Δάγριππος, Εὐμεσές, Ἰούδας καὶ οἱ λοιποί λέγει οὖν πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος: εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Καίσαρος θέλω ἵνα ὀμόσητε ἐὰν ἐκτὸς ἁμαρτίας ἐστὶν ἡ γέννησις αὐτοῦ· ἀπεκρίθησαν οὗτοι: ὁ νόμος ἡμῶν ὁρίζει μὴ ὀμνύειν ὅλως, ὅτι μεγάλη ἁμαρτία ἐστεν ὁ ὅρκος· πλὴν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Καίσαρος ὀμνύομέν σοι ὅτι ἐκτὸς ἁμαρτίας ἐστὶν ἡ γέννησις αὐτοῦ· εἰ δὲ ψευδόμεθα καρατομηθῆναι ἡμᾶς κέλευσον· ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ κατηγοροῦντες τὸν Ἰη-

Ὑπὲρ τοῦ Οἰκοτροφείου

ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΗΜΩΝ

ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ

Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος	1.000
Κυρία ἀνώνυμος (Πετρούπολις)	2.700
Κυρία ἀνώνυμος (Πετρούπολις)	500
Βασιλικὴ μέσῳ Εὐγενίας	200
Μοναχὴ Ἀναστασία Δημητράκη	5.000
Μοναχὴ ἀνώνυμος (Ἀθῆναι)	15.000
Ἀνδρέας - Γεώργιος - Βασίλειος (Καναδᾶς)	1.160
Κυρία ἀνώνυμος (Πετρούπολις)	100
Βασιλικὴ Κεχαγιᾶ (Ἀθῆναι)	500
Κυρία ἀνώνυμος	500
Κυρία ἀνώνυμος	100
Ἱ. Μονὴ Ἁγ. Ἰω. Θεολόγου (Πετρούπολις)	2080
Αἰκατερίνη Βλάχου	2000
Ἱερεὺς Γεώργιος Ἀλεξίου	600
Ἀνώνυμος εἰς μνήμην Παναγιώτας	1.000
Κυρία ἀνώνυμος (Περυσσὸς)	1.000
Τ.Μ.Σ. (Ἀχαρναὶ - Ἀττικῆς)	8.000
Ἱ. Μονὴ Ἁγ. Θεοδώρων (Πάρου)	3.000
Ἀρχιμ. Σάββας Σταυροβουνιώτης	2.500
Ἱ. Ν. Ἁγ. Γεωργίου (ΜΤ. ΤΕΡΝΟΝ)	10.298
Χρίστος Βουλγαράκης (Ἀθῆναι)	1.000
Ἀρχιμ. Λογγῖνος εἰς μνήμην Σεβ. Μαγνησίας Χρυσοστόμου	300
Κυρία ἀνώνυμος (Πετρούπολις)	500
Αἰκατερίνη Κωνσταντινίδου	100.000
Ἀνθὴ Γιαννάκου (Λάρισα)	7.000
Κυρία ἀνώνυμος (Βόλος)	100
Ἱ. Ν. Ἁγ. Ἀναργύρων (Αἰγίνης)	4.000
Αἰκατερίνη Κουσαθανᾶ	50
Μοναχὴ ἀνώνυμος	5.400
Αἰμιλία Φωληᾶ (Νίκαια)	30.000
Παναγιώτης Μανιάτης	2.800
Ἑλένη	500
Ἠλίας Χριστακάκος (Τορόντο)	563
Μυτιληναίου Δήμητρα εἰς ἐξόφλησιν κληροδοτήματος χήρας Κ. Παρασκευοπούλου (Ἀθῆναι)	2.000
Ἑλένη ..... (Θεσσαλονίκη)	50
Σύνολον	211.401

σοῦν Ἰουδαῖοι λέγοντες: καὶ πιστεύεις περισσότερον τοῖς τοιούτοις δώδεκα, ἢ παντὶ τῷ λαῷ, ὅστις ἀκριβῶς γνωρίζει αὐτὸν μάγον καὶ βλάσφημον καὶ υἱὸν Θεοῦ ἑαυτὸν ὀνομάζοντα; τότε ἐκέλευσεν ὁ Πιλάτος ἐξελθεῖν πάντας ἀπὸ τοῦ πραιτωρίου ἄνευ μόνον τῶν ρηθέντων δώδεκα· καὶ τούτου γενομένου λέγει πρὸς αὐτοὺς κρυφίως ὁ Πιλάτος: τὸν ἄνθρωπον τοῦτον εἴδομεν ὅτι διὰ φθόνον μανίας βούλονται οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα φονεύσωσι, κατηγοροῦντες αὐτὸν ὅτι καταλύει τὰ σάββατα καὶ αὐτὸς τότε μάλιστα ποιεῖ καλὰ ἔργα, θεραπεύων τοὺς ἀσθενεῖς, ταῦτα διὰ καταδίκην θανάτου εἰς αὐτὸν οὐκ ἔστιν· οἱ δὲ δώδεκα ἐκεῖνοι λέγουσιν αὐτῷ: Ναί, Κύριέ μου, οὕτως ἔχει ἡ ἀλήθεια. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος ἔξω μετ' ὀργῆς καὶ θυμοῦ, καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάφαν καὶ πρὸς τὸν ὄχλον: τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν: ἐὰν μὴ ἦν οὗτος γόης καὶ μάγος καὶ βλάσφημος καὶ κακοποιός, οὐ πρὸς τὸ μεγαλεῖον τὸ σὸν ἤγομεν καὶ παρεδίδομεν.

Λέγει οὖν ὁ Πιλάτος: ἐπεὶ ὑμεῖς νόμον ἔχετε, ἐξετάσετε αὐτὸν κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν καὶ ὡς ἦν δίκαιον, οὕτω ποιήσατε· οἱ δὲ εἶπον: ὁ νόμος ἡμῶν οὐδένα ἄνθρωπον παραχωρεῖ φονεῦσαι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος: Εἰ ὑμεῖς φονεύειν οὐ βούλεσθε, πόσον μᾶλλον ἐγώ!.

(Συνεχίζεται)

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.

Πρόεδρος

Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

Διευθυντὴς συντάξεως + ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας Παΐσιος

Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἐσωτερικοῦ:	Ἑξάμηνος	δραχμὰς	30
»	Ἐτησία	»	50
Ἐξωτερικοῦ:	Ἑξάμηνος	δολλάρια	3
»	Ἐτησία	»	5
	Τιμὴ Φύλλου	δραχ.	3.—

Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν

Κάθε χρόνο κ' ἐφέτος τὴν ἡμέραν τῆς ζωηφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ Λυτρωτοῦ μας ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ὁ προεξάρχων κληρικὸς ἱστάμενος πρὸ τῆς ὡραίας Πύλης, μετὰ λαμπάδος ἀνημμένης, ἐκ τῆς ἀσβεστου κανδήλας τῆς πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης εὑρισκομένης προσκαλεῖ τοὺς Χριστιανοὺς ὅπως ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν δηλαδὴ νὰ λάβωσι τὸ φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, ὅπερ λαβόντες οἱ μαθηταὶ τοῦ Θεανθρώπου Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἐφωτίσθησαν ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ μετέδωκαν αὐτὸ εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, κατὰ τὸ πλεῖστον, οἱ φέροντες τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ, μεταβαίνομεν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, δυστυχῶς, κατὰ συνήθειαν καὶ οὐχὶ ὅπως ὁρίζουν οἱ κανόνες τῶν κατὰ καιροὺς συγκληθεισῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τοὺς ὁποίους δὲν ἠθελήσαμεν ποτὲ καὶ δὲν θέλομε, νὰ μάθωμεν διότι, ἀφοσιωμένοι ἀσχολούμεθα μὲ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πέντε αἰσθήσεων τῆς σκωληκοβρώτου σαρκός μας, ἥτις εἶναι τὸ ἅπαν δι' ἡμᾶς, καὶ πρὸ παντὸς διὰ τοὺς διαθέτοντας ἄφθονον χρῆμα καὶ κατ' ἀκολουθίαν πολλὰ καὶ ἰσχυρὰ μέσα.

Μὲ ἀποτέλεσμα βεβαίως, νὰ ἀκούσωμεν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως ἀπὸ τὸν Πλάστην μας καὶ Δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος καὶ Ἀδέκαστον Κριτὴν ΘΕΟΝ μας: «Οὐαὶ εἰς ἐκείνους οἵτινες λέγουσι τὸ κακὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν κακόν, οἵτινες θέλουσι τὸ σκότος διὰ φῶς καὶ τὸ φῶς διὰ σκότος» (Ἡσαΐας παρ. 20) ὡς καὶ τό «ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν» (Ματθ. ζ' 23) ἐνῶ συνερχόμενοι ἐὰν ἀκούσωμεν καὶ συμμορφωθῶμεν μὲ τὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου» μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς καὶ ἐγὼ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ (Α. Κορινθίους) ὄχι μόνον πανέτοιμοι μετὰ φόβου ΘΕΟΥ Πίστεως καὶ Ἀγάπης, θὰ μεταβαίνωμεν εἰς τὰς Ἐκκλησίας διὰ νὰ λάβωμεν τὸ φῶς ἐκ τοῦ Ἀνεσπέρου Φωτός, ἀλλὰ φωτιζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δικαίως καὶ ἐπαξίως, θὰ εμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐξουδετερώσωμεν τὸ σκότος ἀπὸ τὰς καρδίας ἡμῶν τε καὶ τῶν συνανθρώπων μας, ὁπότε, ἀναμφιβόλως θὰ ἐπικρατήσῃ μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν ὅλου τοῦ κόσμου ἡ μὲ πολλὰ καὶ ἰσχυρὰ προστερήματα, ἀγάπη τοῦ γλυκυτάτου Ναζωραίου ὅστις γεννηθεὶς ἀσπόρως ἐκ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας εἰς τὴν Φάτνην τῶν ἀλόγων, εἰς Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, παιδιόθεν διδάξας εἰς πάντας καὶ εἰς τοὺς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους, ἀφόβως τὴν ἀλήθειαν ὡς ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ, σταυρωθεὶς ἐθελουσίως, διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ Λύτρωσίν μας, ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος καὶ ἀναληφθεὶς εἰς τοὺς οὐρανοὺς θὰ συνεχίζῃ μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος νὰ μᾶς προσκαλῇ ὡς Ἀθάνατος Βασιλεύς:

ΔΕΥΤΕ ΛΑΒΕΤΕ ΦΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΝΕΣΠΕΡΟΥ ΦΩΤΟΣ ΚΑΙ ΔΟΞΑΣΑΤΕ ΧΡΙΣΤΟΝ ΤΟΝ ΑΝΑΣΤΑΝΤΑ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ, Ἀμήν.

Δημήτριος Ἀγαπ. Κωνσταντινίδης
Μιθριδάτου ἀρ. 35Α. Τ. 504. Τηλ. 766.779.

Ἀνακοίνωσις

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἱεροῦ Ἀγῶνος, ὅτι, ἐν τῷ μέσῳ τῶν πιστῶν κυκλοφορεῖν πλεῖστα ὅσα διάφορα ἐκκλησιαστικὰ καὶ θρησκευτικὰ ἔντυπα τῶν ὁποίων τὰ ποικίλα συμφέροντα οὐδέποτε ἀντεστρατεύθημεν, ἢ παρεβλάψαμεν, ἀλλ' ἀπεναντίας, εὐχόμεθα αὐτοῖς εἰλικρινῶς τὸν ἄνωθεν φωτισμὸν καὶ θείαν συναντίληψιν πρὸς ἀπρόσκοπτον πραγμάτωσιν τῶν ἐπιδιωκομένων παρ' αὐτοῖς ἀγαθῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων.

Παρὰ ταῦτα ὅμως, καθήκον ἡμῖν ὑπολαμβάνομεν ὅπως τονίσωμεν ὑμῖν ἅπασι ἀδελφικῶς, ὅτι τὸ ἐπίσημον ὄργανον καὶ φύλλον τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἱεροῦ Ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος (Κάνιγγος 32) ὅπερ ἀπηχεῖ τὰς σκέψεις, ἐπιδιώξεις, ἐπιτεύγματα καὶ προσπαθείας τοῦ ἡμετέρου Ἀγῶνος εἶναι ΜΟΝΟΝ, «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», τὴν ὁποίαν ἐνθέρμως συνιστῶμεν ὑμῖν καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπιδεικνύεται ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἡμετέρων Χριστιανῶν διὰ τὴν καθ' ὅλου προαγωγὴν καὶ διάδοσιν τοῦ ἐπισήμου τούτου ἐντύπου ἡμῶν.

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀναμοίνωσις

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ πᾶν ζήτημα οἰκονομικῆς φύσεως δέον ὅπως ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον - Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κάνιγγος 32, τηλ. 628.280.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ι. Συνόδου

Ἡ ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου καὶ οἱ ζηλωταὶ τοῦ Ἁγ. Ὄρους

«Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται»

Μέγας θόρυβος ἠγέρθη κατ' αὐτὰς καὶ σάλος ἄνευ προηγουμένου. Τοῦτον προεκάλεσαν καὶ προεξένησαν αἱ δυνάμεις τοῦ σκότους, αἱ ὁποῖαι ἐξαπέλυσαν τὰς δυναμικωτέρας στρατιάς των πρὸς ἐξαφάνισιν τῶν Ὀρθοδόξων Πατέρων καὶ Μοναχῶν τοῦ Ἁγ. Ὄρους. Ἡ μανία των ἔχει φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον. Διατί; Διότι οἱ ζηλωταὶ Πατέρες τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀγωνίζονται διὰ τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια τῆς ἁγιωτάτης πίστεως ἡμῶν. Οὐδεὶς ἐκ τῶν Οἰκουμενιστῶν Ἀρχιερέων, οὐδεμία Σύνοδος τῶν Οἰκουμενιστῶν ἐσκέφθη ποτὲ ἢ ἀπεφάσισε νὰ θίξῃ ἢ νὰ ἐνοχλήσῃ τοὺς κακοδόξους, τοὺς ἐρωτοτροποῦντας πρὸς τὴν Δύσιν, τοὺς συλλειτουργοῦντας καὶ συμπροσευχομένους μὲ τοὺς αἱρετικούς, τοὺς ἐσθίοντας εἰς συμπόσια ἀγάπης μετ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐχθροὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Θεομήτορος. Πλὴν ὅμως ἐσχάτως συνέλαβον τὸ δόλιον, ὕπουλον καὶ καταχθόνιον σχέδιον, νὰ ἐξαφανίσουν, νὰ ἐξοντώσουν καὶ νὰ ἐκδιώξουν ἐκ τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους τοὺς λευκανθέτας εἰς ἀγῶνας πνευματικοὺς καὶ εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς πατρῴας εὐσεβείας Πατέρας, διότι ὑπερασπίζονται τῶν Ὁσίων καὶ Ἱερῶν τῆς Ἁγίας ἡμῶν πίστεως. Ἡ ἐξαπολυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐγκύκλιος ἀποδεικνύει σαφῶς καὶ ἀπερίφραστος τὰ σχέδια τῶν Οἰκουμενιστῶν ὑπὲρ ἐξαφανίσεως τῶν Ὀρθοδόξων, ἵνα παύσῃ νὰ ἀκούηται διὰ λόγου γραπτοῦ τε καὶ προφορικοῦ ἡ ἀλήθεια. Εἰς τὴν ἐγκύκλιόν του ταύτην ὁ Δημήτριος κάμνει λόγον περὶ ἀπειθαρχίας. Ποίας ἀπειθαρχίας; Οἱ Πατέρες, οἱ ζηλωταὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους προτιμῶσι τὴν πειθαρχίαν εἰς τὸν Θεόν, ἔχοντες κατὰ νοῦν τὸ εὐαγγελικόν: «πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις». Θέλει νὰ ἐπαναφέρῃ ὁ Δημήτριος καθὼς λέγει, εἰς τὴν κανονικὴν τάξιν καὶ πειθαρχίαν τοὺς Πατέρας. Ποίους Πατέρας; Ἐκείνους οἵτινες ὑπὲρ πάντα ἄλλον πειθαρχοῦν καὶ ὑπακούουν τελείως, ὁλοκλήρως, ἄκρως, καὶ ἀπολύτως εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἐκφραζόμενον καὶ διατυπούμενον εἰς τὰς Γραφὰς καὶ εἰς τὰ συγγράμματα τῶν Πατέρων τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας. Διατὶ διώκονται οἱ Ἐσφιγμενῖται καὶ οἱ ζηλωταὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους; Διότι δὲν θέλουν νὰ ἀκολουθήσουν τὰ Οἰκουμενιστικὰ Προγράμματα τῶν Ἀρχιερέων καὶ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, προγράμματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς σκοπὸν τὸν τὴν μείωσιν τοῦ γοήτρου καὶ τῆς αἴγλης τῆς ἁγιωτάτης ἡμῶν πίστεως. Θέλουν νὰ τοὺς ἀπελάσουν νὰ τοὺς ἀπασχηματίσουν καὶ ἤδη τὰ ὄργανα τῆς τάξεως εὐρισκόμενα ἔξωθεν τῆς Μονῆς καὶ ἐμποδίζοντα πᾶσαν ἐπικοινωνίαν τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων τῆς ὑπολοίπου Ἑλλάδος ἐπιδιώκουν νὰ τοὺς ἀναγκάσουν νὰ πειθαρχήσουν εἰς τὰς ἀνοσίους καὶ μισητὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποφάσεις των. Οἱ ἥρωες καὶ ἀγωνισταὶ τῆς Ὀρθοδοξίας Πατέρες τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου, τοῦ ἱεροῦ τούτου προπυργίου τῆς Ὀρθοδοξίας ὡς καὶ οἱ ζηλωταὶ οἱ ζῶντες εἰς σκήτας, καλύβας καὶ ἕτερα ἡσυχαστήρια καὶ μονύδρια τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἶναι ἀποφασισμένοι καὶ τὴν ζωήν των ἀκόμη νὰ θυσιάσουν ἢ τὰ ἰδανικά των.

Οἱ Ἐσφιγμενῖται Πατέρες ἔχουν ὑψώσει σημαίαν μὲ τὰς λέξεις Ὀρθοδοξία ἢ θάνατος. Δὲν παραδίδονται, δὲν ὀρρωδοῦν πρὸ τῶν ἀπειλῶν τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους. Εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἀγωνισθοῦν μ' ὀξεῖς ἐκχύσεως καὶ τοῦ αἵματος αὐτῶν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑξωτερικοῦ εὑρίσκονται παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Ἐσφιγμενιτῶν καὶ ζηλωτῶν Ὀρθοδόξων Πατέρων τοῦ Ἁγιωνύμου Ἄθω. Ἤδη ἀθρόα τηλεγραφήματα ἐξ ἁπασῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν, Ἡσυχαστηρίων καὶ Μετοχίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐξ ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Ναῶν τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὅλων τῶν ἄλλων χωρῶν ἐξαποστέλλουν συνεχῶς τηλεγραφήματα πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ ζητοῦν τὴν ἀνάκλησιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τὸ ὁποῖον θὰ ἐκτεθῇ ἀνεπανορθώτως εἰς τὰ ὄμματα ὅλων τῶν λαῶν τῆς γῆς ἐὰν θελήσῃ νὰ προσβῇ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαισίων καὶ ὅλως ἀδίκων ἀποφάσεών του. Διατὶ ἡ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου δὲν λαμβάνει μέτρα καθ' ὅλων ἐκείνων τῶν παρανομιῶν αἱ ὁποῖαι γίνονται, καθ' ἑκάστην εἰς βάρος τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν πίστεως;

Δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἀποφάσεις ὁ Πατριάρχης καθ' ὅλων ἐκείνων τῶν φοβερῶν αἱρέσεων καὶ ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι πλήττουν ἐσχάτως καιρίως τὴν ἁγιωτάτην ἡμῶν πίστιν; Ἔλαβεν ὅμως ἀποφάσεις κατὰ τῶν γνησίων ζηλωτῶν καὶ ἀγωνιστῶν τῆς ἁγιωτάτης ἡμῶν πίστεως διότι οὗτοι τὸν ἐμποδίζουν ἀπὸ τὸ οἰκουμενικόν, συγκρητιστικὸν καὶ καταχθόνιον ἔργον του, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξαφάνισιν τῆς ἁγιωτάτης Ὀρθοδοξίας. Δὲν γνωρίζει ὅμως ὁ Δημή-

τρυος φαίνεται, ὅτι «εἰ ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν οὐδεὶς καθ' ἡμῶν». Οἱ Ἐσφιγμενῖται Πατέρες καὶ οἱ ζηλωταὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἶναι ἐλάχιστοι ἀλλ' ἔχουν μεθ' ἑαυτῶν, τὸν Θεὸν καὶ τὴν Θεομήτορα, ἔχουν δὲ παραλλήλως καὶ τὴν συμπαράστασιν ἑκατομμυρίων Ὀρθοδόξων ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔχουν ἐστραμμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς των πρὸς τοὺς ἥρωας Πατέρας. Ὅλοι προσεύχονται, ἀγωνιοῦν, ἀγωνίζονται καὶ προβαίνουν εἰς συνεχῆ διαβήματα πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ ἀλλαχοῦ πρὸς ὑπερράσπισιν τῶν Πατέρων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπελευνόμενοι καὶ ἀποσχηματιζόμενοι καὶ διωκόμενοι ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Ὄρους θὰ δημιουργήσουν ἓν στίγμα ἀνεξίτηλον εἰς τὸν Χριστιανικὸν πολιτισμὸν τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους. Ἂς λάβουν τὰ μέτρα των οἱ ἀρμόδιοι, διότι ἡ φιλτάτη ἡμῶν πατρὶς θὰ στιγματισθῇ εἰς τὰ ὄμματα ὅλων τῶν λαῶν τῆς γῆς, οἵτινες θὰ ἴδουν μίαν φοβερὰν ἀδικίαν γενομένην εἰς Ὀρθοδόξους εὐσεβεῖς, ἁγίους καὶ ἀγωνιστὰς Πατέρας, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἀγωνίζονται εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀρετῆς. Ἐὰν οἱ οἰκουμενισταὶ καὶ προδόται τῆς Ὀρθοδοξίας δὲν ὑποχωρήσουν ἀλλὰ προχωρήσουν θὰ ἔχωμεν καὶ πάλιν νέους μαρτυρας, νεομάρτυρας καὶ ὁμολογητὰς τῆς Ὀρθοδοξίας. Τὸ ἁγιολογιον τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ἀνοικτὰς τὰς χρυσᾶς καὶ λαμπρὰς σελίδας του διὰ νὰ συγκαταριθμήσῃ μετὰ τῶν παλαιῶν ἐνδόξων ἀγωνιστῶν τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τοὺς σημερινοὺς ἀγωνιστὰς πατέρας, οἱ ὁποῖοι πρὸ τῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν φοβερισμῶν τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους, δὲν πτοοῦνται, δὲν ὀρρωδοῦν, δὲν φοβοῦνται, ἀλλὰ παρακαλοῦν τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων νὰ ἐνισχύσῃ αὐτοὺς νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα ὃν ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἐπωμίσθησαν τὰς ἡμέρας ταύτας ἕτοιμοι ὄντες ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ τὸ πολύτιμον αἷμα των νὰ χύσουν ὑπὲρ προασπίσεως ἁγίων καὶ ὑψηλῶν ἰδεωδῶν καὶ ἰδιανικῶν τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως. Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ μίαν ἀκόμην φορὰν εἰς τὴν φιλτάτην ἡμῶν Ἑλληνικὴν πατρίδα, ἡ ὁποία ἀνέκαθεν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστιανισμοῦ ἐνεφάνισε μεγάλους ἥρωας καὶ ἀγωνιστάς, οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθησαν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου καὶ προσευχηθῶμεν μετὰ πίστεως καὶ δυνάμεως πολλῆς παρακαλοῦντες τὸν Οἰκτίρμονα Θεόν, ὅπως ἐνισχύσῃ ὅλους τοὺς ἀγωνοστὰς τῆς εὐσεβείας. Ἑκατομμύρια Ὀρθοδόξων ἱστάμεθα παρὰ τὸ πλευρὸν των προσευχόμενοι νυκτὸς καὶ ἡμέρας καὶ ἱκετεύοντες τὸν Πανάγαθον καὶ Παγοικτίρμονα Θεόν, ὅπως ἐνισχύσῃ καὶ ἐκείνους καὶ ἡμᾶς εἰς τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας. Πιστεύομεν ὅτι ἡ νίκη θὰ εἶναι μεθ' ἡμῶν, καὶ θὰ εἶναι μεγάλη, ἐσχάτῃ ὑπὲρ τὴν πρώτην κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Προφήτου. Θὰ εἶναι νίκη ἡ ὁποία θὰ συντελέσῃ νὰ λάμψῃ ἔτι περισσότερον τὸ φῶς τῆς ἁγιοτάτης ἡμῶν πίστεως εἰς τοὺς ἐγγὺς καὶ μακρὰν διὰ νὰ καταυγάσῃ μὲ τὸ ἔκπαγλον καὶ αἰγλῆεν φῶς της ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ἀκόμη καὶ αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι ζοῦν εἰς τὸ σκότος τῆς ἀγνοίας τῆς αἱρέσεως, τῆς κακοδοξίας. Νῦν ὑπὲρ πάντων ὁ ἀγών!

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πατριαρχείου

ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ — ΑΘΩ
Ἀριθμ. Πρωτ. 50)Κ

Ἐν Καρυαῖς τῇ 10 Μαρτίου 1974

Πρὸς τὰς Κ' Ἱ. Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὄρους — Ἄθω.

Τὴν Ὑμετέραν Πανοσιολογιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμεθα.

Διὰ τῆς παρούσης διαβιβάζομεν φιλαδέλφως ἀντίγραφον Σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ Γράμματος, περιλαμβάνοντας ἀποφάσεις τῆς Ἁγίας καὶ Ἱ. Συνόδου τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀναφερομένας εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν πρὸς ἐπάνοδον εἰς τὴν νομοκανονικὴν τάξιν ὡς καὶ παιδαγωγικοῦ χαρακτῆρος τινὰς κυρώσεις κατ' ἐνίων ἱερομονάχων καὶ Μοναχῶν τοῦ Ἱ. ἡμῶν Τόπου, οἵτινες ἐξετράπησαν τῆς κανονικῆς ὁδοῦ καὶ ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἄφρονα αὐτῶν τακτικήν, παρὰ τὰς ὑπὸ τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας συμβουλὰς καὶ νουθεσίας.

Περιττὸν δὲ τυγχάνει νὰ ὑπομνήσωμεν τῇ Ὑμετέρᾳ Πανοσιολογιότητι, ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ἀποφάσεις, εὑρισκόμεναι ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς Ἀνωτάτης Πνευματικῆς Ἀρχῆς τοῦ Ἱ. ἡμῶν Τόπου, συμφώνως τῷ Κατ. ἡμῶν Χάρτῃ, εἶναι δι' ὅλον τὸ Ἅγιον Ὄρος ὑποχρεωτικαί, ἀπορρεύσασαι ἐκ τῆς μελέτης καὶ ὀνακρίσεως ἀπὸ νομοκανονικῆς ἀπόψεως ὑπὸ τῆς Ἐκτάκτου Ἱ. Διαλῆς Συνάξεως τοῦ μηνὸς Σ)μβρίου π.Ἔ., τοῦ ὅλου θέματος τῆς ἐνταῦθα παρατηρουμένης ἀντικανονικότητος καὶ ἤδη εὑρίσκονται ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ Ἁγίου Ὄρους πρὸς ἐκτέλεσιν.

Ἐπειδή, δέ, οἱ παρ' ἡμῖν Ἀντιπρόσωποι τῆς Ὑμετέρας Πανοσιολογιότητος, ἐδήλωσαν ὅτι στεροῦνται τῶν ἀπόψεων τῆς Μετανοίας των, ἐκρίθη λυσιτελές, ὅπως ἀπ' εὐθείας ἔχωμεν γραπτῶς τὰς ἀπαντήσεις μέχρι τοῦ ἐρχομένου Σαββάτου, 17ης τρ. μηνός, ἵνα χωρήσωμεν εἰς τὴν δέουσαν διαδικασίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων.

Εἶναι δ' ἀπαραίτητον ὅπως ὁ Ἱ. ἡμῶν Τόπος ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐν ἀγάπῃ καὶ πίστει ἑνότητα καὶ

«μὴ ἦ ἐν ἡμῖν σχίσματα», ἅτινα ὁδηγοῦν εἰς τὴν ἀποδυνάμωσιν τοῦ Ἁγιορειτικοῦ Μοναχισμοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν δόξαν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ὁ Ἱ. ἡμῶν Τόπος διῆλθε πρὸ πολλοῦ ταλαιπωρίαν τινὰ συνειδήσεως, ἰδίως δὲ αἱ ἀσθενέστεραι συνειδήσεις. Ἤδη δὲ ἀπὸ πολλοῦ «τεθνήξαντες οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου», χάριτι Χριστοῦ, ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας εὑρίσκεται εἰς ἀπόλυτον ἐναρμόνισιν μετὰ τοῦ αὐστηροῦ Πατερικοῦ πνεύματος, ὥστε νὰ μὴ εὑσταθῇ οὐδεμία ἐπιφύλαξις. Τεκμήριον δὲ τρανὸν ὅτι ἐν Φαναρίῳ πνέει ἀπὸ πολλοῦ ἄνεμος ἀκραιφνοῦς Ὀρθοδοξίας, εἶναι ἡ κατ' αὐτὰς ἀποστελλομένη Ὑμῖν Ἔκθεσις τῆς ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Παγχριστιανικῶν Ζητημάτων, ἔνθα καταφαίνεται ἡ ἀταλάντευτος καὶ σταθερὰ γραμμὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅθεν συνιστῶμεν εἰς τὰς ἀδελφὰς Ἱ. Μονὰς ὅπως βοηθήσωσιν πρὸς ἄρσιν παντὸς ἐμποδίου ἢ ἀδικαιολογήτου προκράσεως, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐν ἑνότητι, εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ ἐν ἀληθείᾳ, βάσει τῶν Ἱ. Κανόνων, πνευματικῆς κοινωνίας μετὰ τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Χριστῷ φιλαδελφίας καὶ ἀγάπης Ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Κοινῇ Συνάξει Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι τῶν Εἴκοσιν Ἱ. Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω.

+ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 52.

Ὁσιώτατοι Ἐπιστάται καὶ Ἀντιπρόσωποι τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη τῇ ὑμῶν Ὁσιότι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ἀπὸ κβ' Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀριθμὸς 950, Πατριαρχικὸν ἡμῶν πρὸς τὴν ἀγαπητὴν ἡμῖν Ὁσιότητα ὑμῶν Γράμμα, γνωρίζομεν αὐτῇ διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι, συμπληρωθείσης τῆς μελέτης καὶ ἐξετάσεως κατ' ἰδίαν ὑπὸ τῶν τὴν περὶ ἡμᾶς Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον συγκροτούντων Ἱεροτάτων Μητροπολιτῶν τῆς ὑπὸ τῆς αὐτόσε ἐσχάτως ἐλθούσης Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας ὑποβληθείσης τῇ Ἐκκλησίᾳ συστηματικῆς καὶ ἀναλυτικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῷ Ἱερῷ Τόπῳ παραμονῆς αὐτῆς ἐν συνεργασίᾳ μεθ' ὑμῶν συντελεσθέντων, ὡς καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἄλλοθεν ἐπὶ τῶν αὐτόθι συμβαινόντων πληροφοριῶν καὶ κρίσεων διεσκέφθημεν καὶ αὖθις Συνοδικῶς ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει, κοινῇ μετὰ τῆς Ὁσιότητος ὑμῶν καὶ τῆς Διπλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως γνώμη καὶ ἀποφάσει, ὑποδεικνυομένων μέτρων, πρὸς ἐξυγίανσιν μὲν τοῦ Ἱεροῦ Τόπου ἐκ τῆς ἰδίᾳ κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν εὐρύτερον ἐκδηλουμένης ἐν αὐτῷ τάσεως εἰς ἀπειθαρχίαν πρὸς τὴν μοναστικὴν καὶ κανονικὴν τάξιν καὶ εὐρυθμίαν, ἐξύψωσιν δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν τῇ ὑψηλῇ αὐτοῦ ἀποστολῇ περιωπήν.

Θεωρηθέντων οὖν τῶν αὐτόθι ἀποφασισθέντων ὧν τινὰ καὶ ἤρξαντο ἤδη ἐν μέρει ἐφαρμοζόμενα, ἐνεκρίθη καὶ Συνοδικῶς ὅπως:

α) Τηρῆται πάντοτε αὐστηρῶς καὶ ἐπακριβῶς τὸ ἄρθρον 173 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν προσκυνηματικῆς εἰσόδου εἰς αὐτὸ τῶν ἔξωθεν Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν.

β) Ἀπαιτῶνται παρὰ τῶν ἐπιθυμούντων ἵνα ἐγκαταβιώσωσιν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Κληρικῶν ἢ Μοναχῶν, ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν, ἀντιστοίχως, Χειροτονητήρια Γράμματα τῶν κανονικῶς χειροτονησάντων Ἀρχιερέων ἢ Ἀπολυτήρια τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Μητροπόλεων, ἐγγράφωνται δ' οὗτοι ἐν τοῖς μοναχολογίοις τῶν Ἱερῶν Μονῶν κατόπιν ὑποβολῆς ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῶν σχετικῶν ἐγγράφων διὰ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ καὶ ἐγκρίσεως ὑπὸ τούτου, ἐλεγχομένης οὕτω τῆς κανονικότητος τῆς χειροτονίας ἢ τῆς μοναχικῆς κουρᾶς τῶν προσερχομένων.

γ) Αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ μὴ χορηγῶσιν Ἀπολυτήριον τοῖς ἐπιδιώκουσιν ἐφημεριακὰς ἢ ἄλλας θέσεις ἐκτὸς τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους Ἁγιορείτας.

δ) Ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἐκδοθῶσι ταυτότητες τῶν Μοναχῶν, κεκυρωμέναι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, πρὸς εὐχερῆ ἔλεγχον τῶν μοναζόντων καὶ ἐξασφάλισιν τῆς κανονικῆς τάξεως καὶ πειθαρχίας.

ε) Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος μὴ χορηγῆται ἄδεια προσφυγῆς εἰς κοσμικὰ δικαστήρια εἰμὴ μόνον ἐν ἀπολύτῳ ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ.

ς) Τοῦντεῦθεν ἐφαρμόζηται πιστῶς ἡ ἀπὸ 28ης Αὐγούστου 1948 Κανονιστικὴ Διάταξις, ὡς καὶ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους περὶ ἀκριβοῦς καὶ ἀσφαλοῦς διαφυλάξεως τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Θησαυρῶν, καταρτισθῆ δέ ὑφ' ἑκάστης τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἐμπεριστατωμένη ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ χώρου, τοῦ τρόπου καὶ τῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς ἐν αὐτῇ φυλάσσονται οἱ πάσης φύσεως πολύτιμοι θησαυροὶ αὐτῆς, πρὸς διενέργειαν, τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὑπὸ τῆς Πολιτείας τοῦ προσήκοντος.

ζ) Ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Μονῶν μὴ χορηγῶνται Καλύβαι, Κελλία ἢ ἄλλα Ἐξαρτήματα δεδηλωμένοις Ζηλωταῖς.

η) Ἡ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Μονῶν μετοχοποίησις ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἡσυχαστηρίων ἢ Μονυδρίων γυναικείων γίγνηται ἀπαραιτήτως κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

θ) Ἐπανασυσταθῇ, τῶν μελῶν αὐτῆς ὀνομαζομένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, καὶ ἀναλάβῃ σοβαρῶς καὶ ὑπευθύνως τὸ ἔργον αὐτῆς ἡ ἐποπτείαν ἐπὶ

τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν αὐτῶν Κανονισμῶν ἀσκοῦσα Εἰδικὴ Ἐπιτροπή.

ι) Καταρτισθῇ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει εἰδικὴ Ἐπιτροπή, ἵνα αὕτη ἀναλάβῃ τὴν ἐξεύρεσιν πνευματικοῦ ἐπιτελείου ἐκ τῶν ἐπὶ παιδείᾳ καὶ πνευματικότητι διακρινομένων Πατέρων, μὴ ἀποκλειομένων καὶ τῶν ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὄρους εἰδικῶν περὶ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν μοναχικὴν ἄσκησιν καὶ πολιτείαν, ἐξασφαλίσῃ δὲ καὶ τὰς λοιπὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐνιαίου Περιοδικοῦ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Περιοδικοῦ τούτου τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἐνισχυουσῶν ἠθικῶς τε καὶ ὑλικῶς τὸ νῦν ἐκδιδόμενον Περιοδικὸν «Ἀθωνικοὶ Διάλογοι». Καί

ια) Ὅπως τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ὁ ὑπὸ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο Ἐπιτροπῆς καταρτισθεὶς καὶ ἐγκρίσεως τυχὼν ἐξ ὀκτὼ προτάσεων Κανονισμὸς περὶ ἐπισκέψεως καὶ ἐπισκεπτῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Διαπιστωθέντος δ' ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς ὅπως τὰ πάντα διενθετηθῶσιν ἄνευ προσφυγῆς εἰς ποινικὰς ἀποφάσεις, δοθεῖσα πίστωσις χρόνου πρὸς μεταλλαγὴν πολιτείας καὶ διόρθωσιν καὶ ἐπιστροφὴν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς κανονικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τῶν ὁπωσδήποτε ἐξ αὐτῆς ἐκτραπέντων εἰς οὐδὲν ὠφέλησε, καὶ ὅτι τὰ ἀπὸ τῆς στοργῆς καὶ τῆς ἐπιεικείας μέσα ἔχουσι πλέον ἐξαντληθῆ ἄνευ τοῦ ἀναμενομένου ἀποτελέσματος, ἐκρίθη ὡς ἀναγκαία καὶ ἀπεφασίσθη:

α) Ἡ ἄμεσος ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου καὶ ἐκ τῶν ὁρίων καθόλου τοῦ Ἁγίου Ὄρους τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς Ἀθανασίου (κατὰ κόσμον Χρήστου Καραπαναγιώτου), τῶν Ἐπιτρόπων αὐτῆς Χαρίτωνος (κατὰ κόσμον Χρήστου Δημητριάδου) καὶ Κυριακοῦ (κατὰ κόσμον Κωνσταντίνου Εὐθυμιαδούλου), καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς Ἐφραίμ (κατὰ κόσμον Εὐαγγέλου Σαρλάνη), ὡς, κατὰ γενικὴν τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει γνώμην καὶ διακρίβωσιν τῶν κατὰ καιροὺς Πατριαρχικῶν Ἐξαρχιῶν, τὰ μέγιστα συμβαλλομένων εἰς τὴν νῦν κατάστασιν ἀνυπακοῆς, ἀνταρσίας καὶ ἀντικανονικότητος ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, ἀρνηθέντων δέ, παρὰ τὴν κατ' ἐπανάληψιν πρὸς αὐτοὺς κλῆσιν, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῆς πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ὅλου θέματος τῆς Ἱερᾶς αὐτῶν Μονῆς ὁρισθείσης εἰδικῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας Ἐπιτροπῆς ἐπὶ περιφρονήσει τῆς στοργικῆς διαθέσεως τῆς Ἐκκλησίας.

β) Ἡ ἔκπτωσις ἀπὸ τοῦ ἡγουμενικοῦ ἀξιώματος τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενοφῶντος Εὐθυμίου, ἀπομάκρυνσις αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἱερᾶς αὐτοῦ Μετανοίας, καὶ ἐγκαταβίωσις αὐτοῦ ἔν τινι Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἐκλογήν, διὰ τὴν ἀπειθαρχίαν αὐτοῦ, τὸ ἀκατάλληλον, τὴν μεροληπτικὴν καὶ ἀνοίκειον συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, καὶ δὴ καὶ τὸ ἐπιζήμιον τῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ παρουσίας αὐτοῦ.

γ) Ἡ ἄμεσος ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀπομάκρυνσις τοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ζωγράφου μοναχοῦ Ναθαναὴλ (κατὰ κόσμον Ναούμ Γραικίτου), καὶ ἡ ἔκπτωσις ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Προϊσταμένου τῶν ἐν αὐτῇ Ἱερομονάχου Παχωμίου (κατὰ κόσμον Ἰωάννου Βάλτσερ) καὶ Μοναχοῦ Παρθενίου (κατὰ κόσμον Πέτρου Ἰβάνου), διὰ τῆς ὅλης αὐτῶν πανθομολογουμένας συμπεριφορᾶς ὁδηγησάντων εἰς τὴν σημερινὴν ταλαιπωρίαν καὶ ἀθλιότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

δ) Ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῶν ὁρίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους τῶν ὑπεράγαν ζηλωτῶν Γεωργίου Προβάτας, Θεοφυλάκτου Ναναπούλου, Ἰακώβου Γρηγοριάτου καὶ Θεοκλήτου Γερμανοῦ, ὡς προφορικῶς τε καὶ δι' ἐντύπων τὰ μέγιστα καὶ τούτων συντελεσάντων εἰς διαμόρφωσιν τῶν ὑφισταμένων νῦν ὑπερζηλωτικῶν τάσεων ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, καί

ε) Ἡ ἀπὸ τοῦ ἡγουμενικοῦ ἀξιώματος ἔκπτωσις τῶν ἡγουμένων τῶν ἐνώπιον τῆς Διπλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν δηλωσάντων ὅτι δὲν μνημονεύουσι τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν τοῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις καὶ τελεταῖς Ἱερῶν Μονῶν, εἰ μὴ ἤθελον αὗται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς λήψεως τοῦ παρόντος συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐν προκειμένῳ κανονικὴν ἀπαίτησιν.

Προτρεπόμεθα τὴν Ὁσιότητα ὑμῶν, ἐξ ἀποφάσεως Συνοδικῆς, ὅπως χωρήσῃ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων, τούτων, συνεργαζομένῃ μετὰ τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Πολιτικῆς Διοικήσεως ἐν τοῖς ἐμπίπτουσι τῇ ἁρμοδιότητι αὐτῆς, προευδοκιμοῦσα δὲ τοῖς ὁπωσδήποτε ταράττουσι τὴν τῶν ἐν τῷ Ἱερῷ Τόπῳ ἀσκουμένων πατέρων εἰρηνικὴν διαβίωσιν ὅτι καὶ αὐτοὶ τιμωρηθήσονται εἰ μὴ ἤθελον συνετισθῇ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν ὁδὸν τῆς κανονικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, διάγοντες Θεοφιλῶς καὶ ὁσίως, ὡς ἐμπρέπει μοναχοῖς ἀπαρνηθεῖσι τὸν κόσμον καὶ τὰ τοῦ κόσμου καὶ αἱρετισαμένοις τὴν ἰσάγγελον πολιτείαν.

Ἐπιφυλασσόμενοι δὲ γνωρίσαι τῇ Ὁσιότητι ὑμῶν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας εἰσηγητικῶς ὑποβληθέντων διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἄλλην ἀνόρθωσιν τοῦ Ἱεροῦ Τόπου τρόπων καὶ μέσων γνώμην καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας εὐθὺς ὡς ἤθελε λήξει καὶ ἡ ἐπὶ τούτων μελέτη τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, αἰτούμεθα ἐπ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντας τὴν χάριν καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Κυρίου.

1974 Μαρτίου ια'

+ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ περιοδικὸν «Ὀρθόδοξος Λόγος» δὲν ἐκπροσωπεῖ τὴν Γραμμὴν οὐδὲ ἀπηχεῖ τὰς ἀπόψεις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, εἰ μὴ μόνον τὰς τοιαύτας τῶν συντακτῶν καὶ συνεργατῶν αὐτῶν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Συμπαράστασις τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καὶ Ἐξωτερικοῦ εἰς τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας

Τηλεγραφήματα

1) Πρόεδρον Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Φαίδωνα Γκιζίκην.
2) Προεδρεύοντα Ἀθαμ. Ἀνδρουτσόπουλον
3) Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν
4) Ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν καὶ Δημ. Τάξεως
5) Διοικητὴν Ἁγίου Ὄρους
6) Ἐφημερίδας Ἀκρόπολιν — Βῆμα — Ἐλεύθερος Λόγος — Νέα.

Κατώδυνοι ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ ἅπαντες ἡμεῖς οἱ Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως διὰ ἄδικον καὶ ἀνίερον διωγμὸν Ἐσφιγμενιτῶν καὶ Ζηλωτῶν Πατέρων Ἁγιονύμου Ὄρους, ἀκοιμήτων φρουρῶν Ἱεροῦ Παλλαδίου Ὀρθοδοξίας ἀναλωσάντων ἑαυτοὺς ἐν ὑποδειγματικῇ μοναστικῇ βιοτῇ, πρὸς προάσπισιν Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως.

Γόητραν Ὀρθοδόξου ἡμῶν Πατρίδος, μειοῦται εἰς σινεΐδησιν λοιπῶν αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, δι' ὃ καὶ καθικετεύομεν Ὑμᾶς, ὅπως παρέμβητε δι' ἄμεσον κατάπαυσιν διώξεων καὶ ταπεινώσεων ἀνωτέρω ὑποδειγματικῶν καὶ σεβασμίων Ἀγωνιστῶν Ὀρθοδοξίας, παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ὁποίων ἀμετακινήτως παραμένομεν ἡμεῖς ἅπαντες, ἕτοιμοι διὰ πᾶσαν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν θυσίαν πρὸς περιφρούρησιν ἀπαραγράπτων καὶ αἰωνοβίων δικαιωμάτων Ἁγιορειτῶν Πατέρων πρὸς διακυβέρνησιν νοητῆς Ὁλκιάδος Παναγιοφρουρήτου Ὄρους.

Οἱ ἐμπνευσθέντες ἀνίερον καὶ ἀντικανονικὸν τοῦτον διωγμὸν πρὸς πειθανάγκασμὸν ἀνωτέρω ἡρωϊκῶν Πατέρων, ἀντιτιθεμένων εἰς νεωτεριστικὰς καὶ οἰκουμενιστικὰς τάσεις, ἐπωμίζονται ὀλεθρίους ἐπιπτώσεις καὶ τὸν συγκλονισμὸν καὶ τὴν ἀναταραχὴν σύμπαντος Ὀρθοδόξου ἡμῶν λαοῦ, εὐλαβουμένου καὶ ἀγαπῶντος Ἠθικῶς ἔκπαλαι, ἁγιορείτας Πατέρας.

Δεξιὸς χειρισμὸς ὑφ' Ὑμῶν ἀναφυέντος θλιβεροῦ ζητήματος τούτου θέλει συναριθμήσει τίμιον καὶ σεβαστὸν Ὑμῶν ὄνομα μεταξὺ ἐπιφανῶν προμάχων Ὀρθοδοξίας καὶ καταγράψει τοῦτο εἰς τὰς Ἱερὰς Δέλτους τῶν ἀκραιφνῶν θεματοφυλάκων Ἁγιωτάτης ἡμῶν πίστεως.

Διὰ τὴν Ἱερὰν παράταξιν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

+ Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Αὐξέντιος

Ἐκφράζομεν ἀγανάκτησιν διὰ ληφθέντα μέτρα ἐναντίον Μονῆς Ἐσφιγμένου καὶ Ἁγιορειτῶν Στόπ. Ποιούμεθα θερμοτάτην ἔκκλησιν περὶ ἀναστολῆς αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν σάλου καὶ σκανδαλισμοῦ συνειδήσεων πιστῶν.

Ὁ Ἐπίσκοπος Πειραιῶς — Σαλαμῖνος Γερόντιος

Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως διὰ ληφθέντα μέτρα ἐναντίον Μονῆς Ἐσφιγμένου καὶ Ἁγιορειτῶν Πατέρων.

Παρακαλοῦμεν θερμότατα ἀναστολὴν αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν σάλου καὶ σκανδαλισμοῦ συνειδήσεων πιστῶν.

Ὁ Ἐπίσκοπος Μεγαρίδος Ἀντώνιος.

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ.κ. Γκιζίκην.

Ἔκκλησιν ποιούμεναι τῶν Ἑλληνικῶν σπλάγχνων τῆς Τιμίας Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, παρακαλοῦμεν ἐκ μέρους τῆς ἡμῶν Μοναστικῆς ἀδελφότητος ὅπως ἐπέμβῃ σωστικῶς ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου Ἁγίου Ὄρους. Αὕτη διαφυλάττουσα ἀγρύπνως τὰ Πατρῴα θέσμια τῆς ἀμωμήτου καὶ ἀκοινωνήτου Ὀρθοδοξίας, καθέστηκε ἐσχάτως ἕνεκα τούτου ὑπὸ διωγμὸν ἐκ μέρους προφανῶς κακῶν συμβούλων τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Θαρροῦσαι ἡμεῖς αἱ Ἑλληνίδες Μονάστριαι ἐπὶ τῷ μεγαλείῳ καὶ τῇ σοφίᾳ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἐπόμεναι τῇ λαμπρᾷ ἱστορίᾳ αὐτῆς, ὑποβάλλομεν εὐλαβῆ παρακάλεσιν ὅπως διὰ τῆς σθεναρᾶς καὶ τιμίας ὑμῶν χειρὸς ἀποτρέψητε κακίστην καὶ ἀντορθόδοξον καὶ ἀνελεύθεραν εἰσήγησιν περὶ καθαιρέσεως καὶ ἀπελάσεως ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὅσον τοῦ Καθηγουμένου τῆς Μονῆς Ἐσφιγμένου, ὅσον καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἀφοσιωμένων συνεργῶν του. Τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον θέλει τιμήσει τὴν ἔνδοξον Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, θέλει χαροποιήσει ἑκατομμύρια Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ θέλει λυτρώσει τὴν καταπάτησιν τῶν ἱερῶν καὶ Ὁσίων παρὰ ἀνθρώπων ἀπίστων καὶ ἀσεβῶν, δρώντων κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας μας ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἡμεῖς αἱ Ὀρθόδοξοι Μονάστριαι εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ θυσιασθῶμεν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν.

Ἡ Ἡγουμένη Μαγδαληνή
Ἱ. Μοναστηρίου Ἀναλήψεως Κοζάνης

Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως διὰ ληφθέντα μέτρα ἐναντίον Μονῆς Ἐσφιγμένου καὶ Ἁγιορειτῶν Πατέρων

Στόπ. Τὸ Πατριαρχεῖον ἴσως πιεζόμενον ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ ἐκδιώξει ἔγκοιτον τῆς Οἰκουμενιστικῆς πολιτικῆς του ὑπὸ Μοναχῶν Ἁγίου Ὄρους Στόπ. Πρὸς καλοῦμεν θερμότατα ἀναστολὴν αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν σάλου σκανδαλισμοῦ συνειδήσεως πιστῶν καὶ διαιρέσεως Ἁγίας Ὀρθοδοξίας μας.

Ἱ. Μονὴ Ἅγ. Στεφάνου Π. Ἡράκλειον—Ἀττικῆς

Διαμαρτυρόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν ζητοῦσαι τὴν ἄμεσον καὶ ταχείαν ἐπέμβασιν διὰ τὸν ἀπειλούμενον κίνδυνον Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου καὶ λοιπῶν ζηλωτῶν Πατέρων Ἁγίου Ὄρους ὑπὸ Οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου ὅστις στιγματίζει τὸ γόητρον καὶ ἀγάπην φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος πρὸς ὄφελος τῶν καραδοκούντων ἐχθρῶν αὐτῆς.

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου. Καρελᾶ Κορωπί Ἀττικῆς

Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως διὰ βίαια καὶ ἀνελεύθερα μέτρα ληφθέντα ὑπὸ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου καὶ ζηλωτῶν Ἁγιορειτῶν πατέρων Στόπ. Ἀποσχηματισμὸς καὶ ἀπέλασις ἐξ Ἁγίου Ὄρους ἐναρέτων καὶ Ἁγίων καθηγουμένων ἱερέων καὶ μοναχῶν ὑπερμάχων Ὀρθοδοξίας καὶ Ἔθνους ἀποτελεῖ στίγμα καὶ ἐκθέτει ἀνεπανορθώτως Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν καὶ Πατριαρχεῖον ΣΤΟΠ. Ζητοῦμεν ἄμεσον καὶ ταχεῖαν ἐπέμβασιν ὑμῶν πρὸς ἀποσόβησιν Πανελληνίου ἀναταραχῆς ἐπ' ὀφελείᾳ ἐξωελλαδικῶν ἐχθρῶν φιλτάτης πατρίδος μας.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΗ Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀχαρνῶν.

Βίαια, ἀνελεύθερα καὶ βάρβαρα μέτρα ληφθέντα ὑπὸ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου καὶ Ἁγιορειτῶν Ζηλωτῶν Πατέρων ἐκθέτουσιν ἀνεπανορθώτως Ἑλληνικὴν Δημοκρατίαν καὶ Πατριαρχεῖον. Στόπ.

Ἀπαιτοῦμεν ἀνάκλησιν ληφθεισῶν ἀποφάσεων δι' ἀποσχηματισμὸν καὶ ἀπέλασιν λευκαθέντων εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ Ὀρθοδοξίας, καὶ Ἔθνους ἐναρέτων καὶ ἀγωνιστῶν Καθηγουμένων καὶ Μοναχῶν. Στόπ.

Ζητοῦμεν ἄμεσον καὶ ταχεῖαν ἐπέμβασιν Ὑμῶν πρὸς ἀποσόβησιν κακοῦ στιγματίζοντος καὶ καταραρακώνοντος γόητρον καὶ αἴγλην φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος πρὸς ὄφελος τῶν καραδοκούντων ἐχθρῶν αὐτῆς. Στόπ.

Ἱερὰ Μονὴ «Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου» Πετρούπολις

Διαμαρτυρόμεθα δι' ἀπειλουμένην ἀποσχηματισμὸν καὶ ἀπέλασιν Ἁγιορειτῶν Πατέρων. STOP.

Τυχὸν ἐφαρμογὴ ἀποφάσεως Πατριαρχείου ὑπὸ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δημιουργεῖ πανελλήνιον ἀναταραχὴν πρὸς ὄφελος ἐξωελλαδικῶν ἐχθρῶν Αὐτῆς.

Ἱερὰ Μονὴ Εὐαγγελιστρίας Καπανδρίτι Ἀττικῆς

ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐντόνως διαμαρτυρόμεθα διὰ ὀλετήριον σφαγιασμὸν ἐλευθερίας ἀδαμαντίνων Πατέρων Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἁγίου Ὄρους ἅπαντες ἡμεῖς οἱ ξενιτεμένοι. Ἱστάμεθα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Πατέρων καὶ καταδικάζομεν οἱανδήποτε Ἀρχήν, ἥτις θὰ ἐτοίμα νὰ ἁπλώσῃ χεῖρα βέβηλον κατὰ τούτων.

Κοινότης Ἁγίας Εἰρήνης — Ἀστόρια Ν. Ὑόρκης

Παρόμοια τηλεγραφήματα, ἐστάλησαν καὶ ἐκ μέρους πολλῶν ἄλλων Κοινοτήτων Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν διὰ τῆς Θεοτόκου ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ὀρθοδοξίας τῆς πίστεως τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἀντιμετωπίζοντες προτοχριστιανικὸν διωγμόν, διαγγέλλομεν, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν, ταῦτα·

Δὲν πάσχομεν οὔτε ὡς κλέπται, οὔτε ὡς κακοποιοὶ οὔτε ὡς ἀλλοτριοεπίσκοποι, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνην», ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος. Ἐπειδὴ θέλομεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν Ὀρθοδοξίαν μας ἐπειδὴ θέλομεν νὰ κρατήσωμεν τὴν πίστιν τῶν πατέρων μας, ἐν ᾗ μόνῃ εὑρίσκεται ἡ σωτηρία τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανοῦ. Ἐπειδὴ δὲν θέλομεν νὰ πατήσωμεν αὐτὴν τὴν πίστιν, ἐπικοινωνοῦντες μὲ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ, τοὺς Οἰκουμενιστάς, τοὺς παποφίλους καὶ πάντας τοὺς καινοτομήσαντας εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων μας, ἀντιμετωπίζομεν βίαν καὶ διωγμόν.

Ἡ Μονὴ ἡμῶν οὖσα, κατὰ πάγκοινον ὁμολογίαν, ἡ ἐγκριτωτέρα τῶν Ἁγιορειτικῶν Μονῶν, οὐδέποτε ἔδωσεν ἀφορμὴν κατηγορίας. Ἐν τούτοις διατάσσεται ὑπὸ τῶν οἰκουμενιστῶν τοῦ Φαναρίου ἡ δίωξις τοῦ Ἡγουμένου ἡμῶν, τῶν Ἐπιτρόπων καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Μονῆς. Διατί; Δι' αὐτὴν τὴν Ὀρθοδοξον πίστιν ἡμῶν, δι' οὐδὲν ἄλλο. Ἐπαγγελλομένως, δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ πάντων ἡμῶν ἐβεβαιώσαμεν ὅτι διὰ τὸ θέμα τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως εἴμεθα πάντες συνιστεύθυνοι. Ἢ πάντες θὰ διωχθῶμεν, ἢ οὐδεείς. Διὰ τοῦ διωγμοῦ τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν πατέρων γίνεται ἡ διὰ σατανικοῦ τρόπου καταστροφὴ τῆς Μονῆς. Ἡ Μονὴ ἀνήκει εἰς τὴν Παναγίαν τὴν Ὄφορον τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἀνήκει εἰς τὸν Ὀρθόδοξον Ἔθνος, ἀνήκει εἰς τοὺς οἰκιστάς της, εἶναι τὸ σπίτι μας. Δὲν ἀνεχόμεθα τὴν καταστροφήν του, ἐπειδὴ τὸ θέλουν τινὲς παράνομοι. Οἷαν «εὐθύνην» ἔχουν οἱ ὡς ἄνω, Ἡγούμενος καὶ πατέρες μας, ἔ χ ο μ ε ν ὅ λ ο ι ἡ μ ε ῖ ς. Ἢ ὅ λ η ἢ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Κατὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ νέου ἐπισκόπου Κωνσταντίας, Βοηθοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Καναδᾶ, κ. Σωτηρίου (Ἀθανασούλα) ἡ ὁποία ἐγένετο τὴν 27ην Ἰανουαρίου εἰς Μόντρεαλ τοῦ Καναδᾶ, παρευρέθησαν ὁ παπικὸς Ἀρχιεπίσκοπος (ἐν λειτουργικῇ στολῇ), ὁ ἀγγλικανὸς Ἐπίσκοπος καὶ ὁ Προτεστάντης Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Καναδικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Εἰς δὲ τὸ γεῦμα, τὸ ὁποῖον παρετέθη μετὰ τὴν χειροτονίαν εἰς κοσμικὸν ξενοδοχεῖον, παρεκάθησαν 700 προσκεκλημένοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀρχιραββῖνος τοῦ Μόντρεαλ. Εἰς τὴν ἀνωτέρω φωτογραφίαν ὁ νέος ἐπίσκοπος καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἑτεροδόξων παραπλεύρως αὐτοῦ. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ σημειοῦμεν, ὅτι ἡ ἐφημερὶς τοῦ Μόντρεαλ «Ταχυδρόμος» καταγγέλλει, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ νεαρὸς ἐπίσκοπος ἔλαβεν ὡς δῶρα ἀπὸ τοὺς ὁμογενεῖς ποσὰ ἀνερχόμενα εἰς 1.500.000 δραχμάς! Ἐν ὀνόματι τοῦ ἀκτήμονος Ἰησοῦ!

«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ». ΜΑΡΤΙΟΣ

Τὰ σχόλια περιττεύουν

Μονὴ νὰ ξεριζωθῇ ἢ κανείς.

Διὰ ταῦτα:

ΑΙ ΘΥΡΑΙ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΚΛΕΙΟΝΤΑΙ...

Τὸν ξύλινον Σταυρὸν εἰς χεῖρας ὡς ἀμυντήριον ὅπλον κατέχοντες, τὴν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Πίστιν ὑπερασπίζοντες, τὸν Πατέρα καὶ Καθηγούμενον ἡμῶν καὶ τοὺς λοιποὺς πατέρας, ὡς ἴδιον μέλος τῆς σαρκὸς ἡμῶν, δὲν χωρίζομεν ἀφ' ἡμῶν ἐφ' ὅσον εἴμεθα ζῶντες, μόνον ἀφοῦ βαδίσουν ἐπὶ τῶν πτωμάτων ἡμῶν θὰ ἐπιθέσουν χεῖρας ἐπὶ τοῦ Ἡγουμένου καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὸ παράδειγμα τῶν Ἁγίων Ὁσιομαρτύρων, Ἁγιορειτῶν Πατέρων ἔστω ὁδηγὸς ἡμῶν, αἱ εὐχαὶ δὲ τῆς Θεοτόκου εἴησαν μεθ' ἡμῶν.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἐσφιγμένου 11) 24 Μαρτίου 1974

Ἡ Ἀδελφότης τῆς Μονῆς

Γεγονότα καὶ Σχόλια

Ὁ Οἰκουμενισμὸς συγκλονίζει τὴν Ἐκκλησίαν

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. (Σύμβολον τῆς πίστεως ἀρ. 12)

Ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι ἕνα κίνημα διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν. Διὰ τὸ θέμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὅλοι οἱ Θεολόγοι τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ἔχουν γράψει τόσα πολλὰ ὑπὲρ καὶ κατά, ὥστε ὅταν τὰ συγκεντρώσῃ κανεὶς ὅλα τὰ γεγραμμένα, θὰ γεμίσῃ μία βιβλιοθήκη.

Τί εἶναι ὁ Οἰκουμενισμός;

Ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι ἕνα κίνημα παγκόσμιο, ποὺ θέλει νὰ ἑνώσῃ τοὺς Ὀρθοδόξους μὲ τοὺς Καθολικοὺς καὶ τοὺς Προτεστάντες, εἰς μίαν παγκόσμιον Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν.

Τὸ κίνημα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ δὲν εἶναι σημερινόν, ἀλλὰ παλαιόν. Τὸν 14ον αἰῶνα 20 Ὀρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς —φιλενωτικοί— πῆγαν εἰς τὴν Ἰταλίαν διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν σύνοδον τῆς Φλωρεντίας ποὺ ὠργάνωσαν οἱ Παπικοὶ τό 1439. Μαζὶ μὲ τοὺς 20 Ὀρθοδόξους Ἱεράρχας ἦτο καὶ ὁ λαμπρὸς Ἱεράρχης ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός, ὁ μόνος ἀρνηθεὶς νὰ ὑπογράψῃ τὴν ὑποταγὴν τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὸν Πάπαν.

Τό κίνημα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ξαναῆλθε εἰς τὴν ἐπικαιρότητα μὲ τὴν συνάντησιν τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου Α' μετὰ τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης Παύλου Στ' τὸ 1964 εἰς Ἱεροσόλυμα. Λέγουν λοιπὸν οἱ Οἰκουμενιστοί: Ὁ Κύριος εἶπε εἰς τοὺς μαθητάς Του, «ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς» (Ἰωάν. ΙΖ) 11) καὶ γι' αὐτὸ προσπαθοῦν νὰ ἑνώσουν ὅλας τὰς Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας εἰς μίαν.

Ὑπάρχουν ὅμως Χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι; Τὴν ἀπάντησιν θὰ δώσωμεν εἰς τὴν συνέχειαν μὲ τὸν ἀκόλουθον διάλογον.

Ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις...

ΕΡΩΤ.: Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἵδρυσε ἐπὶ τῆς γῆς πολλὰς Ἐκκλησίας ἢ Μίαν Ἐκκλησίαν;

ΑΠΑΝΤ.: Μίαν Ἐκκλησίαν ἵδρυσε ὁ Κύριος.

ΕΡΩΤ.: Καὶ ποία εἶναι αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία ποὺ ἵδρυσε ὁ Κύριος;

ΑΠΑΝΤ.: Εἶναι ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ. Εἶναι ἡ ἐξ ἀποκαλύψεως Ἀλήθεια τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, εἶναι ἡ κιβωτὸς τῆς σωτηρίας πάντων τῶν θελόντων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

ΕΡΩΤ.: Ἐφ' ὅσον ὁ Χριστὸς ἔχει μίαν Ἐκκλησίαν, τὴν ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ, τότε τί εἶναι ἡ λεγομένη Καθολικὴ καὶ Προτεσταντικὴ Ἐκκλησία;

ΑΠΑΝΤ.: Εἶναι αἱρετικὲς παρασυναγωγὲς, εἶναι οἱ ἀποστάτες χριστιανοὶ οἱ ὁποῖοι χωρίστηκαν ἀπὸ τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὁρίσκονται μακριὰ της. Στὴν αἵρεσιν, τὴν πλάνην καὶ τὴν ἀπώλειαν.

ΕΡΩΤ.: Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἑνωθοῦμε μὲ τοὺς Καθολικοὺς καὶ τοὺς Προτεστάντες;

ΑΠΑΝΤ.: Μάλιστα ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΩΘΟΥΜΕ: Αὐτοὶ ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὴν αἵρεσι καὶ τὴν πλάνην, νὰ φωτισθοῦν, νὰ μετανοήσουν, καὶ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν, νὰ συναντήσουν τὸν Χριστὸν καὶ νὰ ἑνωθοῦμε νὰ γίνουμε ἕν (Ἰωάν. ΙΖ) 11).

Ὑπάρχουν βεβαίως ἀνώτατοι κληρικοί, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἑνώσουν —ὑποτάξουν— τὴν Ὀρθοδοξίαν, ΤΟ ΦΩΣ, μὲ τὸν Παπισμόν, ΤΟ ΣΚΟΤΟΣ, Πρωτεῖον, Ἀλάθητον, FILIOQUE καὶ ἄλλες αἱρέσεις. Ἐρωτῶ ἀδελφοὶ εἶναι λογικὸν νὰ πάῃ τὸ φῶς εἰς τὸ σκότος; Ἂς δώσῃ τὴν ἀπάντησιν ὁ ἀναγνώστης.

Στοὺς ἀνωτάτους αὐτοὺς κληρικοὺς, οἱ ὁποῖοι πάσχουν ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν ποὺ ὀνομάζεται ΕΡΩΤΟΠΑΠΟΜΑΝΙΑ, ἕνα λέγομεν:

Ἂς κάμουν τὸν κόπον νὰ διαβάσουν τὴν ἱστορίαν νὰ πληροφορηθοῦν τὰ σκοτεινὰ ἔργα τοῦ Παπισμοῦ, τὴν Ἱερὰν Ἐξέτασιν, τὰς Σταυροφορίας, τὴν Νύκτα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου καὶ τὰ ἀναρίθμητα ἐγκλήματα τοῦ Παπισμοῦ ἐναντίον τῶν Ὀρθοδόξων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ δεύτερον, ἂς ἀφήσουν ἥσυχον τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος «περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. Κ. 28) καὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ Βατικανόν, νὰ γίνουν ἱερεῖς καὶ Καρδινάλιοι τοῦ Πάπα. Ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τοῦ ἀποστάτου καὶ προδότου Βησσαρίωνος (Ἕλλην ἐπίσκοπος), ὁ ὁποῖος ἠρνήθη τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ ἔγινε Καρδινάλλιος τοῦ Πάπα τὸ 1439 εἷς ἐκ τῶν 20 ἐπισκόπων).

(Ἐκ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ περιοδικοῦ «Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς» τεῦχος 20 Φεβρουαρίου 1974

Τρόπον Ζωῆς

«Διὰ τοὺς περισσοτέρους ὀφθαλμοὺς τοῦ Λονδίνου ἡ διαφθορὰ ἀποτελεῖ τρόπον ζωῆς», ἀναφέρει εἰς τὴν ἔκθεσίν του ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἱδρύματος Τεχνικῶν Ἐρευνῶν. Ὁ Μπέλσον, ὅστις διευθύνει τὴν ἔρευναν. Καὶ προσθέτει: «Γενικῶς οἱ ἔφηβοι τοῦ Λονδίνου διαπράττουν πολλὰς βαναυσότητας, αἱ ὁποῖαι ὅμως ἀντιμετωπίζονται τόσον ὑπὸ τῶν ἰδίων, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν γονέων, ὡς κάτι τὸ σύνηθες, τὰ

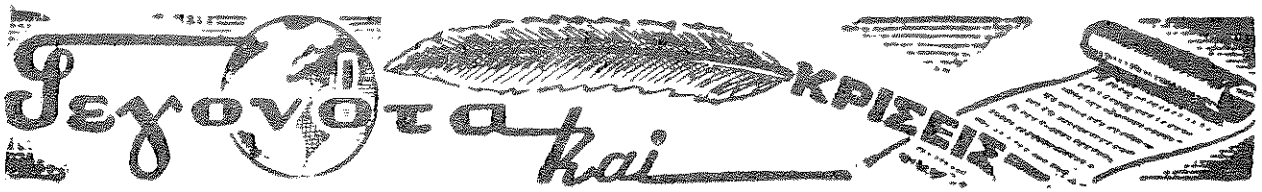

δὲ δικαστήρια δεικνύουν ἐπιείκειαν ἔναντι τῶν ἐφήβων. Ἡ κοινωνία ὀφείλει νὰ καταστῇ αὐστηροτέρα». Καὶ ὅλα αὐτά, καθὼς σημειοῦται εἰς τὴν σχετικὴν εἴδησιν, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιδράσεως τῶν ταινιῶν βίας τῆς τηλεοράσεως εἰς τὴν ψυχολογικὴν ἐξέλιξιν τῶν νέων. Τὸ χειρότερον ὅμως εἶναι ὅτι παρὰ τὴν σαφῆ καὶ ἔντονον διακήρυξιν τῆς ἐλευθέρας πραγματικότητος ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πατρίδα μας ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν ἀπαθεῖς ἐμπρὸς εἰς τὴν ἀθλιότητα τῶν θεαμάτων καὶ ἀναγνωσμάτων. Ἡ ὑγιὴς ὅμως μερὶς τῆς κοινωνίας διατὶ δὲν ἀντιδρᾷ; Δὲν τὸ ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ ἠθικὴ αὐτὴ ἀδιαφορία θὰ ἄχῃ ὡς συνέπειαν τὴν διάβρωσιν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἀπὸ τῆς παιδικῆς καὶ νεανικῆς ἡλικίας;

ΠΕΝΘΗ

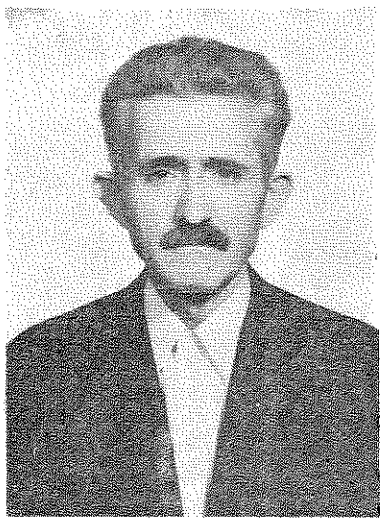

Τὴν 24.2.74 ἐ.ἐ. ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ὁ ἄνω εἰκονιζόμενος ἀείμνηστος Νικόλαος Νικολάου, κατόπιν πολυωδύνου καὶ μακρᾶς ἀσθενείας.

Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν χρηματίσας Πρόεδρος τοῦ παραρτήματος Δομικοῦ ὑπῆρξεν ἡ ψυχὴ τοῦ ἡμετέρου ἀγῶνος ἐκεῖ. Ἄριστος οἰκογενειάρχης, ἐξαίρετος σύζυγος καὶ πατὴρ τεσσάρων τέκνων (ἅτινα κοσμοῦν σήμερον τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα καὶ τὴν πολιτείαν σπουδάζοντα εἰς Πανεπιστήμια ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ) διεκρίνετο ἐκτὸς τοῦ φλογεροῦ ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας ζήλου του, καὶ διὰ τὴν Ἀβραμιαίαν φιλοξενίαν του. Οἱ διελθόντες ἐκ Δομικοῦ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι Κληρικοὶ κατάλυμά των εἶχον τὴν ἀρχοντικὴν του οἰκίαν.

Ὁ Παντοκτίρμων Θεὸς ἂς ἀναπαύσῃ τὴν μακαρίαν ψυχήν του εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ, εἰς δὲ τὴν ἀπορφανισθεῖσαν οἰκογένειάν του ἂς καταπέμψῃ βάλσαμον παρηγορίας.

Τῆς κηδείας του τελεσθείσης εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Τσακοῦ προέστη ὁ Μητροπολίτης Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλίνικος.

Χειροτονία Διακόνου εἰς τὴν Ἁγ. Μαρκέλλαν

ΑΣΤΟΡΙΑ. Εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Ἐπισκόπου Ἀστορίας καὶ Ἐξάρχου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος κ.κ. Πέτρου βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ Αἰδ. κ. Μιχ. Μπαϊρακτάρη. τοῦ Ὁσιολ. Ἱερομονάχου Νεκταρίου, καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου κ. Ἐμμανουὴλ Κολόμβου. Κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐγένετο ἡ χειροτονία εἰς Διάκονον τοῦ ὑποδιακόνου κ. Παναγιώτου Σπανοῦ ἐξ Ἐγρηγόρου Χίου καταγομένου. Τὸν διάκονον προσεφώνησεν ὁ Ἐπίσκοπος κ. Πέτρος δοὺς αὐτῷ πατρικὰς νουθεσίας. Συγκεκινημένος ἀπήντησεν ὁ διάκονος.

Ὁ νέος Διάκονος εἶναι οἰκογενειάρχης πατὴρ πέντε τέκνων.

ΑΣΤΟΡΙΕΥΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Τὴν 1ην τοῦ μηνὸς ἡμέραν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα πανηγυρίζουν οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ 1) Κερατέας καὶ 2) Ἡρακλείου Νεμέας.

◆

Τὴν 6ην ἡμέραν Παρασκευὴν ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς πανηγυρίζουν 1) Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Πειραιῶς καὶ 2) Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ριζομύλου Βελεστίνου.

◆

Τὴν 23ην ἡμέραν Δευτέραν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Μεγ. Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου πανηγυρίζουν οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ 1) Τὸ παρεκκλήσιον Ζωοδόχου Πηγῆς Πειραιῶς 2) Κ. Κηφισίας 3) Ν. Λιοσίων, 4) Ἁγίου Φανουρίου, 5) Ἁγίου Κων)νου Φαρσάλων. 6) Καρύστου, 7) Πύργου, Σάμου. 8) Θεσσαλονίκης. 9) Σέδες καὶ 10) Μεσημερίου.

◆

Τὴν 25ην ἡμέραν Τετάρτην τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ Μαρκοπούλου.